

DENGÊ KURDISTAN

BÎJÎ KURDISTAN'A AZAD Û DEMOKRATÎK

- ★ **FEDERE KÛRT DEVLETİ
MAHABAT OLMAMALIDIR**
- ★ **KKP TÛZÛĞÛ KAVRANMADAN
PARTİDEKİ TARTIŞMA KAVRANAMAZ**
- ★ **"KOMSOMOL GEÇİCİ MERKEZ KOMİTESİ"
ATANDI**
- ★ **PARTİ İÇİ BİLGİ DOLAŞIMINDA
YAZILI RAPORLARI ESAS ALALIM**
- ★ **ÖZET OLARAK: KKP TARİHİ**
- ★ **KAPİTALİZMİN ALTERNATİFİ
SOSYALİZMDİR**
- ★ **KÛRDİSTAN KOMÛNİSTLERİNİN DURUMU
VE SİLAHLI MÛCADELE...**
- ★ **MALİ SORUN VE SORUMLULUKLARIMIZ**

DK'dan

Şubat 1990'da 14. sayısı yayınlanan DENGÊ KURDISTAN'ın bazı nedenlerle yayına ara verilmişti. Bu sürenin üzerinden (belirlenenin çok üzerinde) iki yıl geçti. DK'nın, yayın hayatının sürekliliği, her zaman bir ihtiyaçtır. Fakat, kimi önceliklerimiz ve de kimi özel nedenlerle DK'nın yayını belli bir süre durdurmak zorunda kaldık. Nedenlerimiz ve sorunlarımız ne olursa olsun DK'nın yayınının durdurulmasını ciddi bir eksikliğimiz olarak kabul ediyoruz. Bundan böyle başlangıçta 2 aylık periyotlarla da olsa DK yayın hayatına başlıyor.

DK yeni bir yayın organı olarak politik yaşama adım atmıyor. 12 Eylül faşizminin ilk yıllarında ülke topraklarında çıkmaya başladı. Antep'ten, Botan'a ve Kars'a kadar tüm ülkede militanca basımı ve dağıtımı yapılıyordu. İşçinin, öğrencinin, yoksul köylünün en zor döneminde, yanlarındaydı, onların gözü kulağıydı, eylemlerinin sesiydi. Ve öyle ki 1986'lara kadar ülkemizde basılıp-dağıtılan tek yasadışı yayın DK idi dersek abartmış olmayız. DK halkımıza, halkımız DK'ya yabancı değildi.

Şu an, işçi sınıfımız, emekçi halkımız ve ulusumuz tarihinin belki de en zorlu dönemlerinden geçmektedir. Öyle ki dört faşist-gerici devletten her biri, ülkemizin bir parçasında halkımıza kan kusturmaktadır. Ve özel olarak K. Kürdistan'da adeta kan gövdeyi götürmektedir. Her gün bir kaç tane savunmasız insanımız sokak ortasında göz göre göre devlet güçlerince kurşunlanmaktadır. Daha dün Cizre askerlerce topa tutuldu. 3'ü çocuk 7 kişi öldürüldü.

Geleceğimizin belirlenmesinde tayin edici merkezler olan kentlerde halkımız örgütsüz, var olan kitle örgütleri işlemiyor / işletilmiyor.. İşçi sınıfımız sürükleyici ve iktidara aday bir sınıf partisinden halen yoksun.

İçerisinden geçtiğimiz tarihi süreç, hem dünya hem de özgüllüğümüzde komünistler için sorunlarla yüklü bir süreçtir. Öyleki, komünistler için, örgütlülük değil örgütsüzlük eğiliminin, komünizmden kaçış eğiliminin devam ettiği bir zorlu dönemden geçiyoruz.

DK. İşte bu koşullarda yeniden yayına başlıyor.

Ulusumuzun üzerinde yüzyıllardır devam eden ulusal baskının kırılması komünistler olarak bizim başat görevimizdir. Fakat bununla yetinemeyiz. İşçi sınıfımız, emekçi halkımız salt ulusal kurtuluşla gerçekten kurtulmuş olmuyor. Ulusal kurtuluş ile kopmaz bir bütünlük içinde toplumsal kurtuluşu da elde etmek stratejik hedefimizdir. Halkımızın gerçek kurtuluşu sosyalizmdir. DK'yı ulusal kurtuluşun ve sosyalizmin güçlü sesi haline getirmek için kavgayı geliştirelim. İşçi, yoksul köylü, memur, kadın, genç, herkes politik kavgasıyla DK'ya güç katmalı, onu Kürdistan'da komünizmin sesi olarak bulunduğu her alana taşımalıdır. Tersinde de, bulunduğumuz her alandaki faaliyetimizi DK'ya yansıtalım.

DK'yi: ülkemiz de komünistleri örgütü saflara çağırmanın bir sesi, dirilişin, toparlanmanın aracı haline getirelim. Bilime ve ideolojiye ısrarla sarılıp tavizsiz davranan politik üretkenlik ve esnekliğe sahip genç / dinamik yeni bir komünist kadro kuşağını yaratmak göreviyle yüzyüzeyiz. Bu görevde DK'ya ciddi sorumluluklar düşüyor. Kısacası, DK'yı komünist bakış, örgütlenme ve mücadelenin güçlü iletişim aracı haline getirmek için hepimize görev düşmektedir.

KKP Merkez yayın organı olarak DK; öncelikli olarak Partinin başta Kongre olmak üzere üst organlarının karar ve görüşlerinin taşıyıcısı olacaktır. Parti yapısından, Komsomol ve devrimci kamuoyundan görüş, tutum ve eleştirileri Partiyeye taşıyacaktır. Bir yandan Partinin kendi iç yapısındaki kan dolaşımını, diğer yandan Parti ile devrimci kamuoyu arasındaki ilişkiyi kuran, geliştiren bir araç olacaktır.

Her okuyucu, DK'yi daha geniş komünizan çevrelere ulaştırılabilmesini sağlamak için; bulunduğu bölgedeki sendika, dernek, odalar, muhtarlıklar, siyasi partiler vb. kurumların açık adreslerini DK merkez bürosuna postalamalıdır. Sadece kurum / kuruluşlara değil, tüzel kişiliği bulunan yurtsever, komünizan sanatçı, yazar, politikacı, esnaf vb'lerine de DK'yı ulaştırabilmeliyiz. DK'yı mümkün olan en geniş alanlara ulaştırmayı, okumayı, okutturmayı her birimiz görev bilmeliyiz.

DK'da uzun teorik-ideolojik araştırma, inceleme yazılarına yer verilmeyecektir. Yazılar, esas Parti organlarının politik karar ve tutumları ile bunlara yönelik görüş-öneri ve varsa eleştirileri içereceğinden kısa ve öz olacaklardır. Dolayısıyla partinin politikalarını sorgulayan, somut yaşamla bağlarını kuran, politikayı geliştirip zenginleştiren, ya da izlenen politikanın sonuçlarını içeren veya politikayı doğru bulmayıp eleştiren ve alternatif politikayı da içeren kısa yazı ve mektuplarınızı bekliyoruz. Kısa, öz olmak kaydıyla ideolojik-politik, örgütsel sorunları, perspektifleri, edebi, sanatsal içerikli mektupları, şiirleri, Kürtçe yazılmış kısa olayları, hikayeleri vb.ini de DK'ya gönderebilirsiniz. DK'daki imzasız yazılar partiyi bağlar. İmzalı yazılar ise imza sahibi olan organ veya bireyi bağlar.

Yazılarınızı ve mektuplarınızı : **POST FACH 731 / 4150 KREFELT / DEUTSCHLAND** adresine bekliyoruz. Güçlü bir DK'yı yaratmak hepimizin kavgasının ürünü olacaktır.

FEDERE KÜRT DEVLETİ MAHABAT OLMAMALI!

Ulusumuz, ulusal tarihinde ikinci kez devlet ilan ediyor. Ülkemizin Güney parçasındaki ulusal demokratik güçler otonomi ilanının ardından 4 Ekim 1992 tarihinde FEDERE KÜRT DEVLETİ'nin kuruluşunu duyurdular. Bu, önemli ve tarihsel bir adımdır. Kürdistanı Cephe güçleriyle PKK gerillaları arasında çıkan sürtüşmeyi fırsat bilen Türk ordusunun Federe Devlet topraklarına girmesi, Türk, İran ve Suriye Dışişleri bakanlarının Federe Kürt Devleti ilanını görüşmek üzere toplantıya çağırılması bile olgunun tarihsel önemini göstermektedir.

Federe Kürt Devleti ilanının ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihi içerisindeki yeri ve öneminden kuşquamız yoktur. Destekliyoruz. Desteklenmeli. Yaşamamız için ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeyde gerekli yol ve yöntemler bulunarak elden ne geliyorsa o yapılmalıdır. Yapılmalıdır ki, Federe Kürt Devleti'nin kaderi de Mahabat Cumhuriyetinin kaderine benzemesin. Federe Kürt Devleti yaşadığında, ulusumuzun diğer parçalarının kurtuluş mücadelesine umulanın ve beklenenin ötesinde katkıları olacaktır.

Tutumumuz yanlış anlaşılmalıdır. Siğ ve sloganı mantıkla kolaycılığa kaçıp, tutumumuz algı-lama güçlüğü çekenler olabilmektedir. Ulusallığın dar sınırları içerisinde hapsoldüğümüz sanılmasın. Biz komünistiz. Proleteryanın sınıf hareketine ve eylemine bile eleştirel bakmak niteliğimizin bir gereğidir. Her düzeydeki ulusal harekete eleştirel yaklaşacağımız ise eşyanın tabiatı gereğidir.

Biliniyor ki, Kürt Federe Devleti emperyalizmin desteği altında doğdu. Bu, görmezden gelinemez bir gerçeklik. O halde Federe Kürt Devleti'ni neden destekliyoruz? Hem de işçi sınıfı adına...? Yine biliniyor ki, ulusal mücadeleleri destekleme tutumunu belirleyen kriterlerden biri ve başta geleni "emperyalizme darbe vur...." masıdır. Bu bir genel doğrudur. Griliğini görmezden gelemeyiz. Bizi, yaşamın yeşili daha çok ilgilendiriyor. Tıpkı Bolşevik Partisi gibi. Hatırlanır, cumhuriyetin ilanından üç yıl önce topraklarını işgal eden Fransa ile Ankara antlaşmasını imzalayan, Fransız işgaline karşı direnen Antepililere direnişten vazgeçmeleri için baskı yapan ve ülkesini işgal eden emperyalist güçlere karşı bir silah dahi patlatmayan Türk ulusal güçlerini Lenin önderliğindeki Bolşevik yönetim aktif bir biçimde desteklemiştir. Neden? Çok özet olarak: Güney sınırında hiç olmazsa kendisine düşman olmayan bir

devletin kurulması isteği ve emperyalizmle olan bağları koparabilme umudu....

Bizim Federe Kürt devleti'ni destekleme gerekçelerimize gelince:

1- Federe Kürt Devleti bölge gericiliğine indirilmiş bir darbedir. Kölelik zincirinin dört halkasından birinin kopuşudur. Halkımız ve bölge halkları açısından bunun taşıdığı önem yadsınamaz. Irak'taki demokrasi güçlerinin ve demokrasiye açık güçlerin birleşebilmiş olmalarında Federe Devlet'in rolü yadsınabilir mi? Türkiye, İran ve Suriye gericiliğinin ortak olarak ve diplomatik planda; Türkiye'nin askeri planda Kürt Federe Devleti'ne karşı saldırıya geçmeleri bölge gericiliğinin rahatsızlığını ve korkusunu göstermektedir. Bölge gericiliğinin korkusunu paylaşmak demokrasi ve sosyalizm güçlerine düşmez.

2- Halkımızın binlerce yıllık, ulusumuzun 100-150 yıllık kendi devletini kurabilme özlem ve isteğini yok sayamayız. Bu özlem ve istek haklı ve tarihseldir. Sahiplenmek, O'nun bir parçası olmanın gereğidir. Ulaşılan düzey, istenilen düzey değil elbet. Ulusumuz daha ilerisine layıktır ve kendisi de bunu istemektedir. Otonomiden Federasyona adım atılan uygun koşullar oluştuğunda BAĞIMSIZLIĞA yürümekten de geri durmayacaklardır. Federasyon, tarihsel istek ve özlemin bugünüdür. Yarına ulaşabilmek için bugüne destek olmak gerek.

3- Federe Devlet, Güneydeki halkımızın 40-45 yıllık özgürlük mücadelesinin bir ürünüdür. Etil dayanağı ve dinamiği halkımızın kendisidir. Diğer bir deyişle, belirleyici olan iç dinamiklerdir. İç dinamiğin zayıflığı açıktır. Federe devletin demokratik karakterinin güçlenmesinin ve emperyalist bağlardan kurtulmasının garantisine ise iç dinamiklerin güçlenmesine bağlıdır. İç dinamiklerin özgün koşullarının elverişsizliğinin yanı sıra, dış desteklerinin, yani uluslararası işçi sınıfı hareketinin ve bölgedeki ezen ulus işçi ve emekçi hareketlerinin aktif desteği yok denecek kadar azdır. Bu olmadan anti-emperyalizm derinleştirilemez.

4- Federe Devlet, Kürtlerin devlet kurabileceğini, kendi kendini yönetebileceğini dost-düşmana gösterebilmenin bir fırsatıdır. Ulusal uyanışa ivme katacaktır. Halkımızın kendine olan güvenini pekiştirecek, moral motivasyon işlevi görerek toplumsal psikolojiyi kamçılacaktır. Psikolojik olarak kazanmak, fiilen kazanmanın ön koşullarından biri ve en

önemlidir. "Kürtler devlet kuramaz"ı çürütmenin moral ve psikolojik kazanımları ülkemizin tüm parçalarında yansımaları bulacaktır. Biz, ülkemizin tüm parçalarının kurtuluşunu istiyor ve destekliyoruz.

5- Federe Kürt Devleti iç dayanaklarını güçlendirmesine ve uluslararası planda tanınmasına paralel olarak ulusal hareketimizin genelini dünya kamuoyuna maletmede çok önemli bir görev üstlenecektir. Daha bir kaç yıl öncesine kadar ülkemizin dünya coğrafyasının neresinde bulunduğunu ve ulusumuzun adını bilmeyenler çoğunlukta idi. Şimdi bilmeyenler azınlıkta belki ama, haklı davamızı dünya insanlığına anlatabildiğimiz iddia edilemez. Bizi bilmeyen, tanımayan ve haklılığımıza inanmayan dünya ilerici kamuoyu elbet bizi desteklemeyecektir. FKD, ulusumuzun dünyadaki sesi ve savunucusu olabildiği ölçüde bu görevi yerine getirecektir.

6- Güney, diğer parçalardaki ulusal kurtuluş mücadeleleri için bir üstlenme merkezi olacaktır. Üstlenmenin biçiminde elbet FKD söz sahibidir. Tıpkı Avrupa devletleri, Suriye, Lübnan vb. gibi. Aktif desteği ise güçlenmesine paralel artacaktır. Bunun ne anlama geldiğini ise yasadışı koşullarda mücadele vermek zorunda kalan her hareket ve kişi çok iyi bilir.

Federe Kürt Devleti'ni desteklememizin nedenleri özetle bunlardır. FKD'nin oluşumundaki gerçekler açık. Proletaryanın temsilcilerinin ciddi bir ağırlıkları yok. Bu böyle diye kayıtsız kalinamaz. Karşı tutum ise bölge gericiliğini hizmet eder. Salt ulusal yönden bile olsa, bölge gericiliğine darbe vuruyor olması, FKD'nin bölgede proleter gelişmenin yolunu açması demektir. Proleter etkinlik bugün yok diye, bunun suçlu FKD yönetimininmiş gibi Güneydeki toplumsal ve siyasal gelişmenin karşısında yer almak veya tarafsız kalmak Marksistlerin işi olmaz. Değiştirme misyonu ile ise hiç bağdaştırılmaz.

Federe Kürt Devleti, burjuva demokratik bir hak olarak UKTH yönünde atılmış güçlü bir adımdır. Subjektif yargılar bir yana bırakılırsa, bağımsızlık yerine federasyon savunusu daha iyi anlaşılacaktır. Konjoktür ve iç dinamiklerin bugünkü düzeyi gerçeki değerlendirilmelidir. Bağımsız devletin yaşayabilirliği çok şüphelidir. Federasyonun bağımsızlığı evrimleşmesi iç dinamiklerin güçlenmesine, ulusumuzun diğer parçalarının ve dünya proletarya hareketinin yerli desteğine bağlıdır. Bağımsızlık savunusu adına yada başka gerekçelerle Kürt halkına kazanımlarından geri dur denemez. Bu alternatifizlik önermesi değilse, UKTH'nin karşısında yer almaktır.

Güneyde olup biten açıktır. Olgunun kendisi

burjuva demokratik bir gelişmedir. Toplumun en geniş ittifakına ve desteğine dayanmaktadır. Yarım asırlık silahlı mücadelenin ürünüdür. Görmezden gelinemez. Emperyalizmin desteği mutlak olan değildir, olamaz da. Burjuva güçlerden komünist bir tutum ve politika beklemek Marksist-Leninistlerin yaklaşımı olamaz. Bu, alternatifizliktir, eleştirilmiştir, seviyesiz bir solculuk hastalığıdır.

FKD ilanı ileriye doğru atılmış bir adımdır. Görev: bu ileri adımı destekleyip varması gereken noktaya doğru evrimleşmesine katkıda bulunmaktır. Bugün ise görev: Federe Devleti yaşatmaktır. Bunun için en başta, Federe Devlete destek veren geniş kitlelerin acil istemlerinin karşılanması gerekir. Desteğin, ölesiyeye dönüşürülmesi şart. Bu amaçla Güneydeki sosyalist ve sosyalist yönelimli güçler aşağıdaki önlemlere öncelik vermelidirler.

1- Federe Devlet, Meclis ve Hükümeti, Cephe hareketi TC ordusunun topraklarındaki varlığına şiddetle karşı çıkmalıdır. Diğer ulusal güçlerle çatışmaya girilmemeli, güçler ortak olarak düşmana yöneltilmelidir.

2- Güney Kürdistan'ın tüm toprakları egemenlik sınırları içerisine alınmalı, bunun için gerekli aktivite gösterilmelidir.

3- Toprak reformu acilen uygulanmalı, topraksız ve az topraklı köylülere toprak dağıtılmalıdır.

4- Bütün ulusal zenginlikler millileştirilmeli; ülkenin imarı ve kalkınmasında kullanılmalıdır. Uluslararası ilişkiler tüm alanlarda karşılıklı çıkar esasına göre düzenlenmelidir.

5- Federal devletin uluslararası planda tanınması ve haklarını tüm alanlarda kullanabilmesi için zaman geçirilmemeli, diplomatik hak kullanımından taviz verilmemelidir.

6- İşçi ve emekçilerin, azınlık halkların tüm demokratik haklarını garanti altına alacak yasal düzenlemeler biran önce ve eksiksiz yapılmalıdır. Demokratik ve laik devlet esas alınmalıdır.

7- Irak ilerici Arap muhalefeti başta olmak üzere tüm muhalefet hareketleriyle ilişkiler ve birliktelik geliştirilerek, Irak genelinde Federal merkezi yapının yaratılması için gerekli taktik politikalar saptanmalıdır.

8- Anti-emperyalizm derinleştirilmeli, Çekiç Gücün ülkedeki varlığına son verilmeli, Irak genelinde merkezi Federal yapının oluşumuna kadar Çekiç Gücün yerine BM gücünün görevlendirilmesi sağlanmalıdır.

9- Merkezi federal devlet koşullarında kendi kendini yönetme hakkından taviz verilmemelidir. Bunun gereği olarak BM dahil, diplomatik hak kullanımını, iç ve dış güvenliğin sağlanması merkezi devlete bırakılmamalıdır. ●

KKP TÜZÜĞÜ KAVRANMADAN PARTİDEKİ TARTIŞMA KAVRANMAZ

Kürdistan Komünist Partisi içinde belli bir süreden beri, kimi sorunlar üzerinde tartışma sürdürülüyor. Bu tartışmalar nedeniyle, hem partili kimi yoldaşlarda hem de dışımızdaki kimi devrimci çevrelerde "KKP parçalanıyor" ya da "bu tartışma sonucunda parçalanacaktır." kaygıları taşıyor. Öncelikle bu kaygıların yersiz olduğunu belirtelim

KKP'deki tartışmanın niteliğini, ne olduğunu, nereden kaynaklandığını kavrayabilmek için, öncelikle KKP Tüzüğü'nün kavranması zorunludur. Bu nedenle KKP Tüzüğü'nün tartışma bölümünü de içeren Demokratik Merkezîyetçi yapısı ile ilgili maddeleri olduğu gibi buraya alıyoruz.

" 5-KKP; demokratik-merkezîyetçi bir yapıya sahiptir. Demokratik-merkezîyetçiliğinin ilkeleri olarak şunları uygular:

a) Bütün parti organlarında, kararların oybirliğiyle alınmadığı hallerde, azınlık çoğunluğa kayıtsız şartsız uyar; kararları uygular ve partinin eylem birliğini herhangi bir şekilde bozamaz. Partide çoğunluğun yanısıra azınlığın var olması da partili yaşamın bir parçasıdır. Azınlığın çoğunluk olma hakkı vardır.

b) Parti üst organlarının kararları yönetimleri altındaki parti örgütleri tarafından benimsenmese dahi, eksiksiz ve zamanında uygulanır. Kararlara yönelik eleştiriler ancak kararın uygulanmasından sonra gündeme getirilir.

c) Parti sorunlarının bütün organ ve üyelerce serbest tartışılması sınırlandırılmaz. Parti görüşleri ve kararlarını tartışma ve eleştirme özgürlüğü; Parti Programının, Kongre ve Merkez Komitesi kararlarının günlük uygulanmasının ve partide eylem birliğinin sekteye uğratılmaması ile sınırlıdır.

d) Parti politikasına ilişkin sorunların, çeşitli organlarda ya da bütün partide serbest ve ciddi biçimde tartışılması her üyenin vazgeçilmez hakkı ve parti içi demokrasinin önemli bir ilkesidir. Aşağıdaki durumlarda, parti içinde genel açık tartışma zorunludur:

• Bölge veya İl Komitelerinin çoğunluğu tarafından gerekli görülürse;

• Parti politikasının temel sorunları üzerinde Merkez Komitesi'nde yeterli çoğunluk sağlanıyorsa;

• Merkez Komitesi şu ya da bu politik sorunu, partinin bütününe danışmanın gerekliliğine karar

verirse.

Her parti üyesi, açık tartışmanın örgütlü düzene uymak zorundadır. Buna karşı hizipçiliğe ve deşifreyona yol açan özel platformlar oluşturulamaz." (KKP Tüzüğü)

KKP'de şu an süren tartışma, tüzüğü'müzün "d" şıkkı altında sıralanan organ veya örgütler tarafından gündeme getirilen herhangi somut bir olguyla ilgili bir tartışma değildir. Başka bir ifade ile şimdi sürdürdüğümüz tartışma:

" Bölge veya İl Komitelerinin çoğunluğu tarafından gerekli görül"en, ya da;

"Parti politikasının temel sorunları üzerinde M.Komitesi'nde de yeterli çoğunluk sağlanamamasından kaynaklanan; veyahut;

"Merkez Komitesi'nin şu veya bu sorunu partinin bütününe danışma gerekliliğine karar ver"diği somut herhangi bir sorunu tartışmıyoruz.

Şu an tartışılan, bu organlardan biri tarafından gündeme getirilen somut şu veya bu sorun etrafında sürdürülen ve belli bir zaman dilimi içerisinde partinin örgütlü yapısının sorun üzerinde çoğunluk iradesinin ortaya çıkmasıyla sonuçlanacak bir "genel açık tartışma" değildir. Parti yapımız "açık tartışma" düzeni ve geleneğine yabancı değildir. Geçmiş mücadele tarihimiz şu veya bu sorun üzerinde, tüzük gereğince örgütlü düzen içerisinde sürdürülen sonuçlandırılan açık tartışmaları bir çok kere yaşamıştır. Tekrar vurgulayalım, şimdi partide sürdürülen ideolojik, politik, örgütsel sorunlar üzerinde tartışmalar tüzüğü'nün "d" şıkkı ile ilgili değildir.

NEYİ TARTIŞIYORUZ?

Peki öyleyse neyi tartışıyoruz ya da süren tartışma tüzüğü'nün hangi maddesi çerçevesinde sürdürülmektedir?

1- KKP III.Genel Kongre'sinde TKEP'ten ayrılma kararı aldı ve ayrışıp örgütsel olarak bağımsız bir parti kimliğine büründü. Bilindiği gibi, KKP'nin tarihsel geçmişi; THKO, THKO-MB, TKEP-KÖÖ ve TKEP-KKP birleşik yapısına dayanır. Bu tarihi süreçte üretilen ideolojik, politik, örgütsel değerler hem TKEP'in hem de KKP'nin ortak temellerini oluşturmaktaydı. Örgütsel ayrışmayla birlikte başlayan yeni dönemde, KKP

geçmiş tarihi süreçte üretilen ortak ideolojik, politik, örgütsel değerlerden neyi savunuyor, neyi savunmuyor? Bunun ayrıntılı bir tartışma sürecinde açığa çıkarılması gerekmektedir. Yani, KKP önümüzdeki siyasi süreçte kendi kavgasının ve emeğinin ürünü olacak olan kuramsal ve örgütsel değerlerini açığa çıkarmak ve bunlara dayanarak kendi ayakları üzerinde dikilmelidir. Dolayısıyla KKP'liler olarak; mevcut Program ve Kongre kararlarını esas alarak günlük politik kavgayı sürdürüyoruz, diğer yandan geleceğimizin değerlerini açığa çıkarıp somutlaştırmak hedefinde tartışıyoruz. Tüm, ama tüm sorunlar üzerinde bir tartışma içerisinde olmamızın birinci nedeni budur.

2- Sosyalist sistemin çözülüşü ve Komünist parti iktidarlarının tek tek yıkılmasıyla başlayan yeni süreçte Kürdistanlı komünistler olarak ciddi, hacimli sorunlarla yüzyüze kalmamızdır. Sadece KKP'liler olarak bizler değil, Türkiye ve K. Kürdistanlı tüm komünistler ciddi sorunlarla yüzyüze kaldılar. Kapitalizmin alternatifi sosyalizmdir. Stratejik olarak kapitalizme karşı sosyalizmin hedeflenmesi gerektiğine tartışmasız "evet" diyoruz. Ancak nasıl bir sosyalizm? Geçmiş reel sosyalizmden çıkarılması gereken olumlu-olumsuz dersler nelerdir? 70 yıllık reel sosyalizmin hangi değerlerini sosyalist kavgamızda yaşatacağız, özgülümüzde yeniden üreteceğiz? Komünistler olarak K. Kürdistan'da ideolojik hegemonyayı yığınlar üzerinde yeniden nasıl kurabileceğiz? Marksizm-Leninizmi ve tarihi materyalizmi yığınların biricik kurtuluş rehberi haline nasıl getirebileceğiz? Ulusal kurtuluşla toplumsal kurtuluşun güçlü bağını günlük kavgada, emekçi yığınlar içerisinde nasıl kuracağız? İşçi sınıfının eylemlerinde son yıllarda neden ciddi, düşüşler yaşanıyor?

Bizler bu vb. sorunlara ciddi, güven verici, ikna edici yanıtlar getirmek zorundayız. İşte tartışmamızın bir ve önemli yanı, bu sorunlara yanıt bulabilmekle ilgilidir. Ki hali hazırda bu sorunlara yanıt getirmeye istenir bir tartışmaya girebilmiş değiliz. Dolayısıyla "Neden, niçin tartışıyoruz?" diye kaygılanmanın yerine, herkes gücü ve ilgi alanı olan sorunlardan biri ve birkaçı üzerinde tartışmaya katılıp somut üretimde bulunmalıdır. Önümüzdeki can alıcı görevlerden birisi budur.

İşte bizler bir yanıyla da bütün bu sorunlara yanıt bulabilmek amacıyla tartışıyoruz, tartışmalıyız. Bu tartışma tüzüğümüzün "c" şikkında netçe şöyle belirtilmiştir. "Parti sorunlarının bütün organ ve üyelerce serbest tartışılması sınırlandırılmaz" diyor. Ve devamla "parti görüşleri ve kararlarını tartışma ve eleştirme özgürlüğü; Parti Programının, Kongre ve Merkez Komitesi kararlarının gün-

lük uygulanmasının ve partide eylem birliğinin sekteye uğratılmaması ile sınırlıdır" deniliyor.

Görüldüğü gibi; parti tüzüğü her partiliye politik, örgütsel sorunlar üzerinde serbestçe tartışma hakkını ve hatta bu tartışma sürecinde, varsa parti programı ve kongre kararlarından farklı, onları eleştiren görüş ve önerilerini belirtme hakkını veriyor. Ama ayrı tüzük, eleştirel yaklaşan da dahil her partiliden, program ve kongre kararları doğrultusunda günlük politik kavgayı ve partide eylem birliğini bozmadan mücadelesini sürdürmesini de emrediyor. Bu ise her partilinin tüzük gereği görevidir. Tüzük hak ile görevi bir bütünlük içinde ifade ediyor.

Bu iki temel nedenden dolayı tartışmalar şu veya bu sorunla sınırlı değildir. Elbette bu tartışmalar bir yerde toparlanıp sonuçlandırılacaktır. Bu toparlanmanın, harmanlanmanın, sonuçlandırmanın yeri partinin IV. Kongresi olacaktır. IV. Kongre "partide tartışma bitti" düdüğünü çalmayacaktır. Daha doğrusu çalmamalıdır. IV. Kongre şimdi yüzyüze bulunduğumuz sorunlar üzerinde sürdürülen tartışmaların yaratacağı birikim ve sunabileceği çözümler oranında, mevcut tartışmalara son verebilecektir. Ama doğal olarak yeni tartışmaların yolunu açacaktır. Burda "Parti tartışma kulübüne dönüşüyor, sür-git tartışacak mıyız?" diye tepki göstermek doğru olmaz. Parti şimdi de bir tartışma kulübü değildir, yarı da buna dönüşmesine müsaade edilmeyecektir.

Ancak, parti canlı bir mekanizmadır ve kitleleşmeyi hedefliyor. Partinin üzerinde siyaset yaptığı nesne olan toplum sürekli değişiyor. Bu değişime paralel olarak parti ve onun kadroları olarak bizler de sürekli yeni yeni sorunlarla yüzyüze geliyoruz. Dolayısıyla yeni yeni tartışma olguları da gündemimize gelecektir. Önemli olan, partinin uzun vadeli değişmeyecek stratejik temel hedefleri üzerinde bir istikrar tutturmak ve bu temel üzerinde yeni karşılaşılabilecek her yeni soruda tartışma ve üretimde bulunabilmektir.

Son bir nokta; sanat ve edebiyatta salt eleştirmek başlı başına bir meslektir. Yani alternatif sunmadan, yalnızca olanı eleştirmek... Fakat politika da, daha genel olarak partili mücadelede mümkün olduğunca salt eleştiriden kaçınmak gerekiyor. Her eleştiri, eleştirdiği görüş ve öneriye alternatif bir görüşü (üretimi) içermelidir. Ancak o zaman eleştiri, sorumlu, yapıcı ve yapıyı ilerletici olabilir. Tersine üretimden yoksun ve alternatif görüş, öneri ileri sürülmeden yapılan salt eleştiriler yapıyı ya da kişiyi ilerletmediği gibi, yıkıcı sonuçlara da yol açabilir. ●

GENÇLİK ÜZERİNE

Ülkemizde tüm ağırlığıyla süregelen ulusal baskıya karşı ulusal toplumsal muhalefet gelişip güçlenerek "Serhıldan" düzeyine ulaştı. Ulusal ve toplumsal mücadelede gelinen bu aşama, Partimize emekçi halk kitlelerinin kitle örgütlenmelerini gerçekleştirme görevini yüklemektedir.

Kürdistan'da gelişmekte olan ulusal özgürlük ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde gençlik önemli bir potansiyeli barındırmaktadır. Günümüzde gençliğin yığınsal eylemleri büyük bir hızla gelişmektedir.

Halkımızın geleceğini temsil eden Kürdistan gençliğinin faşizme, ulusal baskıya karşı mücadelesinde yüzyüze olduğu en önemli ve temel sorunu; örgütsüzlük ve dağınıklığıdır. Özellikle Serhıldan sırasında gençlik büyük bir performans göstermesine rağmen, bu eksiklik kendini iyice açığa çıkardı.

Kongremiz, gençliğin ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine daha etkin ve örgütlü katılımı için aşağıdaki yönelişleri kararlaştırmıştır.

1 - Kürdistan gençliğinin en ileri kesimleri olan sosyalizm uğruna mücadeleyi benimsemiş gençliğin Komünist Gençlik Örgütü (Komsomol)ün kurulması için:

a) Parti üyesi genç yoldaşlar Komsomol'un alt yapısını örmek üzere buldukları alanlarda çalışmaya yönlendirilecektir.

b) Partiyeye ideolojik-politik bakımdan bağlı, örgütsel bakımdan bağımsız Kürdistan Genç Komünistler Birliği'nin örgütlenmesi amacıyla merkezi görevleri üstlenecek genç komünistleri, yerel çalışmaların gerekli altyapı oluşturulmasıyla birlikte merkezi örgütlenme için adımları atmaya yönlendirecektir.

2 - Kürdistan komünist gençlerini toparlayacak Komsomol'un üyeleri Kürdistan gençliğinin başta ana dilde eğitim hakkı olmak üzere tüm ulusal demokratik hak ve istemleri uğruna yürüttüğü mücadeleye etkin olarak katılacak ve öncülüğü kazanacaklardır. Bu amaçla Komsomol gençliği işçi, köylü, öğrenci gençliğin kitleleşme örgütlenmelerine (öğrenci dernekleri, işçi gençlik birlikleri, işsizlikle mücadele dernekleri, kültür dernekleri vb. gibi) özel bir önem verecek, bu örgütlere girip çalışacak ve yenilerini kurmaya öncülük edecektir.

3 - Kürdistan'da devam eden savaşa karşı komünist gençlik etkin bir mücadele yürütecek, ulusal direniş ve direniş sürecinde hayatın her alanında boyveren Halk Direniş Komitelerinin gençlik kesiminde Ulusal Direniş Gençlik Komiteleri biçiminde örgütlenmesine baş çekecek, Kürdistan'da Ulusal Demokratik Gençlik Cephesi'nin kurulmasına çalışacaktır.

4 - Kürdistan Komünist Gençlik Birliği, Türkiye gençlik hareketiyle Kürdistan gençlik hareketinin, Türkiye komünist gençliği ile Kürdistan komünist gençliğinin birlikte mücadelesi ve dayanışması için çaba gösterecektir. Bunun için gerekli araç ve mekanizmaların yaratılmasına çalışacaktır.

KÜRDİSTAN GENÇLİK CEPHESİNİN ÖRGÜTLENMESİ YOLUNDA KONGREMİZ :

Faşizme, emperyalizme, tekelci kapitalizme, artık topyekün savaş biçimini alarak devam eden ulusal baskıya ve irticaya karşı savaşan tüm işçi, öğrenci, köylü gençliğin birliğinin sağlanmasının zorunluluğundan hareketle: Tüm komünist, devrimci, yurtsever gençliğin devrimci-demokratik temellerde Ulusal Gençlik Cephesinin oluşturulması için tüm devrimci, yurtsever Parti ve politik güçlerin genç üye ve taraftarlarını:

1 - Gençliğin gelişen mücadelesini dağınıklıktan ve örgütsüzlükten kurtarmak;

2 - Gençliğin temel istemleri uğruna birleşik mücadeleyi yükseltmek;

3 - Halkımızın geleceğinin güvencesi olan Kürdistan gençliğinin devrimci-demokratik temellerde tek ve güçlü kitle örgütünü oluşturarak gençliği ulusal ve toplumsal mücadeleye daha aktif çekmek için Kürdistan komünist gençliğiyle birlikte azami çabayı sarfetmeye çağırır.

KOMSOMOL "GEÇİCİ MERKEZ KOMİTESİ" ATANDI

KKP III. Genel Kongresi'nin "Gençlik üzerine" aldığı kararın hayata geçirilmesine ilişkin yapılan çalışmalar ve elde edilen sonuçları değerlendiren Parti Merkez Komitesi şunları kararlaştırmıştır.

1- Kürdistan komsomol'unun yaratılması doğrultusunda, partili ve komünizan genç yoldaşların bölgesel-yerel-düzye sürdürdükleri çalışmalarla; belli bölgelerde gençlik örgütünün merkezi yapısının dayanacağı alt yapısının yaratılmasında asgari adımların atılmış bulunduğunu tespit etmiştir. Yeterli olmamakla birlikte komsomol'un alt birimleri oluşturulmuştur. Kongremizin tesbiti olan "a) Parti üyesi genç yoldaşlar komsomol'un alt yapısını örnek üzere bulundukları alanlar da çalışmaya yönlendirileceklerdir." direktifi yönündeki mücadelede ciddi adımlar atılmıştır.

2- Yerel düzeyde oluşturulan komsomol birimlerinin örgütü buldukları a, b, c.... bölgesinde, üretken ve yol alica bir politik kavgayı geliştirebilmeleri, artık doğrudan merkezi gençlik yapısının yaratılmasını dayatmaktadır. Artık yerel/bölgesel düzeyde örgütlenmiş komsomol birimlerinin merkezi perspektif ve yönlendirme olmadan ileriye doğru gelişmeleri sağlanamaz. Yerel komsomol faaliyetinin kendisi merkezileşmeyi dayatmaktadır. Yerelin merkezileşmeye doğru geliştirilmesi zorunludur. Nasıl ki yerel alt birimler örgütlenmeden merkezi yapının yaratılması adımı atılmadıysa, tersinden de şimdiki merkezileşmeye gitmeden yerel düzeylerdeki yapılar geliştirilemez, güçlendirilemez.

3 - Komsomol'un merkezi yapısının yaratılması zorunluğu salt kendi iç veriminin bir gereği olarak

gündeme gelmiyor. Merkezileşmeyi dayatan bir diğer zorunluluk ise; ülke bütününde komünizan gençliğin politik üretkenliği ve militan mücadelesini geliştirebilmektir. Ulusal baskının ve kapitalist sömürünün gençlik kitlesi üzerindeki her türlü tahrip edici etkilerine karşı, ülke gençliğini bilinçlendirip-örgütleyerek, ulusal özgürlük ve sosyalizm uğruna kavgaya aktif çekebilmektir.

Bu gelişmeler ve dayatan ihtiyaçlardan hareket eden KKP MK "b) Partiye ideolojik-politik bakımdan bağlı, örgütsel bakımdan bağımsız Kürdistan Genç Komünistler Birliği'nin örgütlenmesi amacıyla merkezi görevleri üstlenecek genç komünistleri, yerel çalışmaların gerekli altyapıyı oluşturulmasıyla birlikte merkezi örgütlenme için adımları atmaya yönlendirecektir" şeklinde ifade edilen III. Kongre direktifi doğrultusunda somut adım atarak, komsomol "Geçici Merkez Komitesi"ni atamıştır.

4 - Komsomol "Geçici Merkez Komitesi" III. Kongre kararları doğrultusunda politik ve örgütsel faaliyetini sürdürecektir. Bu faaliyetlerin belli bir aşamasında komsomol'un kuruluş kongresini toplamalıdır. Toplanacak kongreyle, gençlik örgütünün adının kararlaştırılması, tüzüğünün onaylanması, Merkez Komitesi'nin seçimi vb. kararlarla komsomol'un kuruluşu devrimci kamuoyuna ilan edilmelidir. Böylece Geçici Merkez Komitesi de işlevini tamamlamış olacaktır.

Komsolun Geçici Merkez Komitesi ve yerel birimler bu hedeflere ulaşmak için önündeki somut politik ve örgütsel görevlerin bilinciyle hareket etmelidir. ●

KKP MK'sına

Sosyalist sistemin çöküşüyle birlikte emperyalizm ve onun geri kalmış ülkelerdeki kukla rejimlerinin insanlığın ve emekçilerin tek kurtuluş yolu olan bilimsel sosyalizme olan saldırıları daha da arttı. Sosyalizm bir daha dirilmemek üzere öldü safsatasıyla halkların ve emekçi sınıfların sosyalizme olan inancını karartmaya çalışıyorlar. Emperyalizm ekonomik, sosyal ve siyasal bunalımlarını aşmak amacıyla dünya savaşlarından ve bölgesel savaşlardan hep medet ummuştur. En son olarak Körfez Savaşını çıkarmış ve bu savaşta Ortadoğu'yu bir kez daha işgal etmiştir. TC de Körfez Savaşından medet umarak pastadan dilim koparmayı tasarlamış, ancak tasarlananın tersi bir durum ortaya çıktığından,

ekonomik ve siyasal sorunların ağılaşmasına neden olmuştur. Kapitalizm, insanlığın sorunlarını çözmek şöyle dursun kendi sorunlarını dahi köklü olarak çözecek yeteneklere sahip değildir. Kapitalizmin işçi sınıfına ve emekçi halklara verebileceği bir şey yoktur. Emek-sermaye çelişkisi çözülmenden adaletli bir refah düzeyinin yakalanması olanaksızdır.

Emperyalizmin Ortadoğu'daki çıkarlarının savunucusu ve Jandarması olan TC, kendi kapsamına aldığı halkları, en başta da Kürt halkı olmak üzere baskı altına alarak imha etmeye ve eritmeye çalışmaktadır. Kürt halkı üzerindeki katliamlar, toplu infazlar, bombalamalar, kurşuna dizme olayları tüm

yoğunluğuyla devam ediyor. TC, militarist güçleri-
ne hergün yenilerini ekleyerek Kürdistan'ı kan gölü-
ne çevirmiştir.

"Gençlik gelecek, gelecek sosyalizmdir" belirle-
mesi Kürdistan gençliğinin bugünkü durumu için
dahâ yakıcı duruma gelmiştir. Hatta Kürdistan'da
mücadelenin vardığı boyut, Kürdistan gençliğini,
yarını değil, bugünü isteme konumuna yükseltmiş-
tir. Yükseltilmelidir de. Gençliğin, mücadelenin so-
nucunun belirleyicisi olmasından dolayı bugünden
başlayarak gençliğin enerjik, dinamik, militan ruhu-
nun doğru değerlendirilerek örgütlenme çalışması-
nın hızlandırılması gerekiyor. Parti program ve stra-
tejisini gözeten ama örgütsel bağımsızlıktan ödün
vermeyen bir örgütlenme perspektifiyle hareket
eden bir örgütlenme olmalıdır bu. Bundan yola çı-
karak KKP, Kürdistan sosyalist gençliğinin örgüt-
lenmesi çalışmalarını hızlandırarak Kürdistan kom-
somolunun yaratılması için var gücüyle
çalışmaktadır. Komsomol, Marksizmi-Leninizmi temel
olarak Kürdistan gençliğinin sadece ulusal mü-
cadeleyi değil, aynı zamanda toplumsal mücadeleyi
hedefleyen sınıf mücadelesini de esas almalıdır.

İlimiz gençliği, Kürdistan komsomolunun inşa-
sında ve oluşmasındaki çalışmalardan geri kalma-
yarak 7.8.1992 tarihinde İl Kongresini düzenleyip il
ekibini oluşturmuştur. Ayrıca il ekibine bağlı üç kişi-
lik bir ekip daha oluşturmuştur. Bunun yanında ili-
mizde komsomol sempaticisi olan ve komsomol
üyesi olabilecek bir potansiyelin olduğunu tespit et-
miş ve buna denk düşen bir örgütlenme perspekti-
fiyle hareket etme kararı almıştır.

Ayrıca, gençliğin, halkların kardeşliği ve sosya-
lizm uğruna ulusal ve toplumsal kavgaya çekilme-
si için yoğun bir çalışma kararı almıştır. Kürdistan
komsomolunun komünizan gençliğini çatısı altında
bütünleştirmesi gerektiği bilinciyle yoğun çalışma-
lara başlamıştır. Bu amaçla işçi gençlik, öğrenci
gençlik ve köylü gençlik içerisinde çalışmayı esas
olarak bu amaçla il ekibi içerisinde buna denk bir
görev bölüşümüne gidilmiştir.

İl ekibi ayrıca oturumunda 13 Mart Genç Komü-
nistler Birliği'nin belgelerini incelemiş, bu gençlik
örgütünü kardeş örgüt olarak ilan etmiş ve bu ör-
gütle eylem birliğine gidilebileceği kararına varmış-
tır.

Komsomol il ekibi içerisinde yer alan yoldaşlar
gençlik içinde eğitim çalışmaları yapmak amacıyla
eğitim ekipleri kurmakla görevlendirilmiştir. Ekibin
kendi iç eğitimini yapması da kararlaştırılmıştır.

Yaşasın Kürt-Türk halklarının kardeşliği

Yaşasın Kürdistan GKB

Bijî KKP

21 Mart GKB

..... İl Ekibi

EY RAQİB

*Ey raqib her mawe qewmî Kurd zıman
Nay şikênê daney topî zeman.
Kes nelê kurd mırduwe; Kurd zindwe
Zinduwe qet nanewê alakeman.*

*Lawî Kurd hestaye ser pê wek dilêr,
Sa be xûn nexşî deka taci jiyan.
Kes nelê Kurd mırduwe; Kurd zinduwe,
Zinduwe qet nanewê alakeman.*

*Ême roley Midyaw keyxusrewin,
Dinmane, ayinmane Kurdistan
Kes nelê kurd mırduwe; Kurd zinduwe,
Zinduwe qet nanewê alakeman.*

*Ême roley rengî sûr û sorîşin,
Seyrike xûnawîya rabur duman.
Kes nelê Kurd mırduwe; Kurd zinduwe,
Zinduwe qet nanewê alakeman.*

*Lawî Kurdi hazîr û amadeye,
Gıyan fidane, gıyan fidane, gıyan fidane.
Kes nelê Kurd mırduwe; Kurd zinduwe,
Zinduwe qet nanewê alakeman.*

..... MERKEZ KOMİTESİNE:

..... Liseli Kürdistan genç komünistleriyiz. Elinizde bulunan yazılı metin, bizim ilk resmi faaliyet raporumuzdur. Ekibimizin, ilk örgütsel-politik faaliyetleri, resmi anlamda, 15 Eylül 1991'de başlamıştır. Bu tarihten itibaren, örgütsel çalışmalarımızı 13 MART GKB ekibine bağlı sürdürdük. 13 MART GKB ile olan çalışmalar süresince, faaliyetimiz düzenli bir örgüt faaliyeti hüviyetine kavuşmamıştır. Konunun daha açık bir şekilde anlaşılması için şunu belirtelim, 13 MART GKB ile olan örgütsel faaliyetler süresince 13 MART GKB tüzüğünü ve komsomol yayın organını dahi okuyup inceleyememişiz. Fakat bütün bunlara rağmen, ekip sekreterimiz Ferhat yoldaşın yerinde-zamanında kullandığı politik inisiyatifleri doğrultusundaki yönelişleriyle "organ olma" ruhu sürekli canlı tutulmuştur.

1991-1992 yarı yıl tatilinde, ekibimiz bağımsızlık kararı almış, aldığı kararı 13 MART GKB.. İl.. ekibine bildirmiştir. Bu konu "Merkezinizle görüşülmüştür". Bu görüşme esasenide çeşitli teorik, ideolojik, politik ve örgütsel çalışmaların biçimi hususunda mütabakata varılmıştır. Bu görüşmelerin sonucunda, bölgemiz özgünlüme dönülmüş ve bağımsız, merkez ile uyumlu yerel inisiyatiflerimizi kullanarak, ekibimizi kurmuş bulunmaktayız.

Sizce de bildiği üzere, Partimizin aldığı karar doğrultusunda, Kürdistan Komsomol'u şu an inşa sürecine girmiştir. Nasıl ki Partimiz, şu an K. Kürdistan'da ve Türkiye'de örgütsel olarak bağımsız çalışmalarını sürdürüyorsa, Komsomol'da, örgütsel olarak "kendi ayakları üzerinde durabilmesi için" bağımsız olarak varolabilmenin sürecini yaşamakta olduğu inancındayız. Komsomolumuzun bağımsız olarak varolabilmesi sürecinden geçtiğini gözönünde bulundurmalydık. Aynı şekilde, sizlerde ekibimizi değerlendirirken, "bizim.....il özgülünde yapacağımız çalışmalar açısından olsun, kendi okulumuz özelinde yapacağımız çalışmalar açısından olsun. "Komsomol'un inşa sürecine aktifçe katılabilmenin; ekibimiz özgülünde belirleyeceğimiz politikaların bu inşa sürecine tekabül ettirilebilmesi hususu açısından, bizim ekibi değerlendirmenizde özgül konumunuzu gözönünde bulunduracağınızı biliyoruz. Bu sürecin sonunda; komsomol kongresine bir tüzük ve bir program önerisini hazırlayıp, bu tüzük-program taslağını kongreye sunma hedefini önümüze koyduğumuzu en baştan belirtmiş bulunalım.

Değerli Yoldaşlar:

Yılların tecrübesi ve örgütsel yaşamınızın birikimlerinin size kazandırdığı yetiyle, sizde biliyorsunuz ki; güçlü, örgütlü bir çalışma ile yığınsal kitle çalışması için, tabi ki güçlü, Bolşevik Leninist parti normlarına uygun donanmış bir PARTİ çalışması gerekmektedir. Maalesef..... il'deki özgülümüzü biliyorsunuz. Ama bütün bunlara rağmen, geleceğin bizim ellerimizde

olduğu ve yüreğimizde filizleneceğine inancımız tamdır.

Bütün bu genel ve özel değerlendirmeden sonra raporunuzu şu noktalar'da ifadelendirmek ve neticelendirmek istiyoruz.

* Ekibimiz ..... tarihinde toplanmış bulunmaktadır. Bu toplantı ekibimizin ilk bağımsız, örgütsel, resmi düzeydeki toplantısıdır.

* Ekibimizin varlığının sebebi gereği, önüne üç aylık bir dönem için çeşitli hedefler koymuştur. Üç aylık hedeflerini şöyle sıralayabiliriz.

a - Kısa bir tabirle: Komsomolun inşa sürecine aktif katılmak.

b - Ekip üyelerinin kendi özel ve genel amaçlarını, komsomoldan beklentilerini içeren, birer açıklamaya yazısı yazmaları.

Neden komsomol? Neden Kürdistan? Niçin ben sosyalistim?

c - Düzenli faaliyet raporu her 15 günde bir tutulacaktır. Bu raporun en kısa zamanda merkeze bildirilmesi.

d - Her ay ekip olarak aidaatımızın düzenli bir şekilde ödenmesi. Ekip toplam olarak yüzbinlira (100.000) ayrıacaktır.

* Ekip üyelerinin ideolojik-politik ve teorik konularda yetkinleşmeleri için eğitim çalışması başlatılacaktır. Konuları şu başlıklar altında sıralayabiliriz.

- Marksist-Leninist temel ilkeler (felsefi-ekonomik-politik-örgütsel)

- Kürdistan'ın tarihi

- Kürdistan'ın sosyo-ekonomik yapısı

- Kürdistan'da devrim stratejisi

- Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı

- Dünyadaki sosyalizmin gidişatının genel değerlendirmesi ve nasıl bir sosyalizm?

- Partinin Tüzük-program ve Kongre kararlarının incelenmesi (özümsemesi)

- Merkezle ilişkilerin sekreter tarafından sağlanması

- Yapılan oylamada FERHAT yoldaş sekreter seçilmiştir.

- Özgülümüzde politik süreçlerle ilgili etkinlikler düzenleme (ör: 13 MART, Halepçe katliamı ve Newroz kutlamaları ile ilgili gezi ve seminer düzenlenecektir. Bu konudaki etkinliklerimize yurtsever gençlik ve sempatanın çevremizi aralar gerçekleştireceğiz. Aynı zamanda gerçek Türk sosyalistlerin etkinliklerine katacağız)

NOT: Örgütsel deneyimsizliğimiz gereği, komsomol-parti ilişkilerine denk düşen bir "rapor" yazamış olabiliriz. Bu hususta zaafımızın mazur görülmesi dileğiyle tüm yoldaşlara selamlar!

- Biji Kurdistan!

- Biji Serxwebun a Netawi û SOSYALİZM!

PARTİ İÇİ BİLGİ DOLAŞIMINDA YAZILI RAPORLARI ESAS ALALIM

Bir komünist partinin ideolojik-politik belirlemeleri, stratejik ve taktik hedefleri ne kadar önemliyse, parti içi iletişim ağı sorunu, yani partiye üyeleri arasındaki bilgi dolaşımı da o kadar önemlidir. Yaşadığımız çağda, kitle iletişim araçları egemen güçler tarafından ulusal ve toplumsal muhalefete karşı kullanılarak, kitleler, karşı devrimci bir propaganda bombardımanına tabi tutulmaktadır. Karşı devrimci propagandanın hizmetine sokulan radyo, TV, günlük basın vb. araçlar büyük bir işlev yüklenmektedir. Burjuva siyasal oluşumlar güçlü medya araçlarını devreye sokarak kitleleri kendi etki alanlarına almaya çalışıyor. Komünist partilerin bu araçlardan yoksun kalması, propaganda alanında silahsız kalması anlamına gelir. Tüm komünist partilerin olduğu gibi Partimizin de bu araçlardan yararlanarak kitlelerle arasındaki iletişim ağını güçlendirmesi gerekiyor. Ancak önce varolanların iyi işletilmesi ve kullanılması şart.

Kitle iletişim araçlarına yüklenen işlevin önemi ve bu araçların kime karşı nasıl kullanıldığı bilince çıkarılınca, Partimizin kullandığı araçların bunların yanında yaya kaldığı kendiliğinden anlaşılacaktır. Hatta parti içi bilgi alışverişini dahi sağlıklı yapamıyoruz. En başta bu eksikliğin zaman yitirilmeden giderilmesi gerekiyor.

Uzun bir süreden beri Partiye üye ve aday üyeler arasında; üst organlarla alt organlar arasında bilgi dolaşımı sağlıklı yürümüyor. Yazılı rapor verme görevi büyük oranda aksatılıyor. Kimi yoldaşlar geçmişte yaşadıkları bazı olumsuzlukların da etkisiyle yazılı rapor vermekte tereddütler geçirmekte. Bölgelerindeki çalışmaları ve gelişmeleri sözlü olarak aktarma kolaylığına başvurmaktadırlar. Bu durum, partiye üyeler arasında, üst organlarla alt organlar arasında bilgi dolaşımının ve tecrübe aktarımının zayıflamasına neden oluyor.

Sözlü anlatımla bilgi akışı sağlıklı olmuyor. Verilen bilgilerin bir kısmı doğal olarak unutuluyor veya eksik ulaştırılıyor. Bu da konuyla ilgili sağlıklı değerlendirme yapılmasını engelliyor.

Partiye yazılı rapor vermeme eğilimi, gerekçesi ne olursa olsun doğru bir tutum değildir. Sakat, yanlış ve örgütlü yaşamda olmaması gereken bir tutumdur. Yazılı rapor vermeme eğilimine kaynaklık eden olumsuzluklarla bu eğilim zaman geçirinmeden aşılmalıdır.

İllegal bir partinin en önemli bilgi akış kanallarından birisi yazılı rapor işleyişidir. Bu kanal tıkandığı zaman partiye üyeler, üst organlarla alt organlar arasındaki ilişki zayıflar. Partinin, gelişmeler karşısında sağlıklı politikalar ve tutumlar geliştirmesi zorlaşır. Partide sorunların birikmesine ve işleyişin kalçalaşmasına yol açar. Resmî tutumun yerine, görevli kadroların yorum gücüne ve insiyatifine dayanan bir anlayış egemen olur. Böylece ardı arkası kesilmeyen spekülasyonlar ve dedikodular başını alır yürür. Parti rotasını kaybeder. Parti üst organları partiye ve kitle hareketlerine yönlendiricilik edemez duruma düşer. Olayların ve kitle eylemlerinin önünde yürüyemez. Partinin kitleler içinde insiyatif ve önderliğinin gelişmesi bir yana,

varolan etkinliği de kırılır.

Eğer KKP'nin kitleler içinde güçlü bağlar kurup ulusal ve toplumsal kavganın güçlü bir unsuru ve önderi olması yürekten isteniyorsa, eğer ülkemizde gelişen olaylar karşısında anında tavir ve tutum alınması bekleniyorsa, eğer iç sorunların birikip yumuşaklaşması ve kangrenleşmesi istenmiyorsa; eğer partinin üye, aday üye, sempatan ve taraftarlarının sorunlarına sahip çıkıp çözmesi bekleniyorsa; eğer parti mensuplarının partilerine sahip çıkıp kavgayı omuz vermesi gerektiğine inanılıyorsa parti yapısında yazılı rapor işleyişini egemen bilgi dolaşımı haline getirip düzenli ve periyodik olarak rapor yazmayı zorunlu bir görev ve değer haline getirelim.

- Tüm yoldaşlar bölgelerindeki siyasal gelişmelerle ilgili yorum ve makaleler yazıp parti veya parti yayın organına ulaştırmalıdır.

- Parti üye, aday üye ve sempatanları buldukları alanlarda yaptıkları tüm çalışmaları ve gelişmeleri her ay düzenli olarak partiye rapor etmelidirler.

- Parti üyesi ve sempatanları işçi yoldaşlar çalıştıkları fabrika ve işyerlerindeki üretim durumunu, işçilerin ekonomik-sosyal durumlarını, personel durumunu, sendikal faaliyetleri ve işçilerin Partimize karşı olan ilgi ve tutumlarını içeren kapsamlı rapor vermeyi ilk görevleri olarak algılamalıdır.

- Demokratik kitle örgütleri içinde çalışan yoldaşlar; çalıştıkları dernek, sendika, kooperatif ve vakıf içindeki siyasal eğilimleri, üyelerin sınıfsal kökenleri ve niteliklerini; yönetim kademelerinde bulunanların kişilikleri, eğilimleri, çalışma hedefleri ve partinin o kitle örgütleri içindeki çalışma perspektifleriyle ilgili kapsamlı rapor hazırlamalıdır.

- TC'nin devlet kurumlarında çalışan yoldaşlar, çalıştıkları kurumlarla ilgili gelişmeler, siyasal eğilimler, kurumlarındaki yolsuzluklar ve halkımızı aleyhine olan uygulamalar hakkında geniş bilgileri toplayıp partiye aktarmalıdır

- Bütün yoldaşlar buldukları birimlerdeki ihbar ağırları ve istihbarat örgütleri hakkında bilgi toplama görevi bilmeli, bu odaklar hakkında edindikleri bilgileri partiye iletmelidirler.

- TC, orduşunda askerlik yapan ve polis teşkilatında çalışan arkadaşlar bu militarist kurumların halkımıza yönelik katliam planları ve uygulamaları hakkında partiye bilgi vermeli ve bu uygulamaları teşhir etmelidir.

- Gerek burjuva basında çalışan yoldaşlar olsun, gerekse farklı iletişim alanlarında çalışan yoldaşlar olsun topladıkları haber ve bilgilerin önemli olanlarını partiye aktarmayı ihmal etmemelidirler.

- Ülke dışında bulunan yoldaşlar kendi faaliyetleriyle birlikte buldukları ülkelerdeki devrimci ve komünist partilerle geliştirdikleri ilişkiler hakkında kapsamlı bilgileri rapor halinde partiye iletmelidir.

Tüm yoldaşları partide yazılı rapor işleyişini düzenli hale getirmek için göreve çağırıyor, düzenli ve periyodik olarak rapor yazmalarını bekliyoruz. ●

KKP'nin TARİHİ

Emin ENDER

Partimizi anlatmak gerekiyor. Buna ihtiyaç var. Çünkü yeterince anlatabilmiş ve tanıtılmış değiliz. Oysa Partimizi kamuoyu açıkça bilmeli ve tanımalı. Tanınmalı ki bir yargıya varsın. Bu amaçla kısaca Partimizin tarihinden söz edecek ve bugününü özetleyeceğiz.

Geçmişten söz ederken anlatım kolaylığı sağlamak ve anlaşılır olabilmek için genellikle bir başlangıç ararız hep; şu tarih, bu tarih diye. Gerçeği ve bütünü ifade etmekte yetersiz kalır bu tür bir yaklaşım. Örneğin, yazı MÖ. 4000 yıllarında Sümerlerce icat edilmiş, komünizm bütünlüklü bir siyasi hareket olarak 1800'lerin ortalarında doğmuş, Fransa Cumhuriyeti 1789'da, TC 1923'de kurulmuş vb. denir. Böylesi tarih saptamaları doğrudur, gereklidir. Anlatım ve anlama kolaylığı sağlar. Fakat, tarih bilinci vermekten uzaktır. Sadece tarihsel bilgi verir. Ansiklopedik bilgi aktarımıdır.

KKP'nin tarihinden söz ederken, sadece tarihsel bilgi vermek, ansiklopedik sınırlar içerisinde kalmak doğru olmayacaktır. Şüphesiz KKP'ninde bir doğuş tarihi var. Ancak, KKP'nin kökleri doğuş tarihine göre çok daha derindedir. Bu derindeki köklere vurgu yapmadan KKP anlaşılabilir.

Anlatım kolaylığı için sınırlama koyarak belirtelim ki, KKP'nin tarih derinliklerinden gelen üç temel kökü var. 1- Aryalardan Kürt halkına, Kürt halkından Kürt ulusuna, 2- İkel komünal toplum savunusundan Güneş Devletine, Güneş Devletinden Ütopik Sosyalizme, oradan bilimsel sosyalizme ve reel sosyalizme uzanan dünyadaki sınıflar mücadelesine, 3- Kürdistan işçi sınıfının doğuşu ve gelişiminden, bilimsel sosyalizm tohumlarının Kürdistan toprağına düşüşüne ve her ikisinin bütünleşme çabalarına dayanan üç temel tarihsel kök.....

KKP'nin UZAK ve YAKIN TARİHİ

KKP, ulusal egemenlik hakkı elinden alınmış Kürt ulusunun bir parçasında proletaryanın partisi olma iddiasında, ulusal tarihin her kesitinde iç ve dış etkenlerin aleyhteki sonuçları nedeniyle Kürt ulusal burjuvazisi, ulusal sorunun çözümünü sağlayamadı. Dünyanın ve Kürdistan'ın geldiği bugünkü tarihsel süreçte burjuvazinin bu sorunu çözmesi artık olanaksız. Ulusal burjuvazinin arta kalanları ve küçük burjuvazi ulusal sorunun çözümü

müne öncülük etme yeteneğinden yoksun. Görev; işçisınıfının omuzlarında.

Bu tarihsel zorunluluk nedeniyle, KKP, ulusal sorunun çözümüne öncülük etme göreviyle yükümlü. Bir başka deyişle, programatik yapısının bir yanı ulusal. Hem de öncelikli amaç olarak... Bir başka önemli özellik eşyanın kendi adında saklı: KKP adında... Kürdistan Komünist Partisi... Bilineni tekrarlayalım. KKP proletarya partisi, ama Kürdistan proletaryasının partisi. Doğduğu ve yaşadığı topraklar Kürdistan. Sadece proletaryanın değil, Kürdistan insanının tümünün kurtuluşuna öncülük etme amacında.

Anlaşılacağı gibi ulusal görevler, ulusal özellikler: ulusal renkler katmakta Partimize. Ulusal görevleri ve çizgileri kendi öznelliğimiz yaratmadı. Tarihsel gerçeklikler bunlar. Kürt ulusunu yaratan tarihsel iklimin kökleri ne ise, Partimizinki de o. Kürt ulusu Mezopotamya uygarlığının bir ürünü ve mirascısı. Onun bir parçası olarak bizler de... Nasıl Kürt ulusunun tarihsel kökleri Mezopotamya uygarlığını yaratılardan biri olan Aryalardan (Urartular, Lulular, Gutiler, Karduklar, Medler vd. ler) Mervani Kürt İmparatorluğına; Kürt beyliklerinden Hariri Ali'ye, Ahmede Xane'ye; Ahmede Xane'den Bedirhan Beye, 19. yüzyıl başkaldırılarına ve oradan Kürt Ulusuna uzaniyorsa; Mahmut Berzenci, Koggiri, Ağrı, Zilan, Piran, Mahabat, Barzani, Botan, Federe Kürt Devleti vd. hareketlerle dal budak salıyorsa; KKP'de ulusal köklerini oralardan almaktadır.

Bu, Partimize olduğundan daha fazla bir misyon biçmek olarak algılanmamalı. Çünkü, ulusal ve tarihsel bilince sahip her Kürt bireyinin kökü ve tarihidir bu. Bu bilince sahip olmayan her birey ise daha ulusal bir kişilik olamamış kuldur ancak. Ulusal amaçlı siyasi herhangi bir güç için ise bunu iddia etmek mümkün değildir. Her ulusal-siyasi gücün tarihidir sözkonusu ettiğimiz.

Hakeza KKP'nin sınıflar mücadelesine dayanan bir diğer geçmişi de birincisi kadar eskidir. Köleci toplum koşullarında sınıf çelişkilerini bilince çıkaran ve açıklamaya çalışanlardır ilk düşünce dayanaklarımız. Düşünce ve mücadele tarihimize baktığımızda, Mezopotamya'dan çıkıp Akdeniz sahillerine uzandığımız görülür. Özel mülkiyetin doğuşu ve belli ellerde toplanması politik ve pratik mücadele tarihimizin başlangıcıdır. Marksist-

Leninist düşünce dünyasında ne varsa, büyük bölümünün teorik formülasyonları köleci ve feodal toplum dönemlerine aittir. Diyalektik ve tarihsel metaryalist düşüncenin sistemleştirilmesi ve artık-değer teorisi bilimsel sosyalizmin üretimleridir. Proletaryanın kendisi ile birlikte insanlığı da kurtaracağı 19. yüzyılın; emperyalizm, parti, iktidar ve reel sosyalizm 19. ve 20. yüzyılın somutluklarından üretilmiş ve bilimsel sosyalizmin hanesine yazılmıştır.

Biz Filistin'de İbrani, Atina'da-Isparta'da Komünist, Roma'da Spartaküs, Bergama ve Macaristan'da Güneş Devleti kuranlarız. 19.yy başlarına kadar ütöpic sosyalisttik. Şeyh Bedrettinler olduk Anadolu'da. Sonra kuşandık bilimsel silahlarımızı. Avrupa'dan ikinci kez Anadolu'ya ve Kürdistan'a geçtik. Dünya işçi sınıfından, Marks'tan, Lenin'den, İstanbul işçisinden öğrendik. İkinci tarihsel kökenimizin özeti bu. Ve bu tarih, tüm komünistlerin tarihi.

Üçüncü kökümüz yine Mezopotamyanın derinliklerindedir.

Sus'ta, Kargamış'ta, Harran'da, Kerkük'de vd. Mezopotamya şehirlerindeki manifaktürlerden, loncalardan, Kürdistan dağlarındaki maden ocaklarından ve ticaretin içinden doğduk. Antep'in halıcıları, bakırcıları, demircileri; Divriği'nin, Ergani'nin, Guleman'ın, Keban'ın madencileri, Yukarı Mezopotamyanın topraktan kopup özgürleşen (emeği) köylüleridir atalarımız. Bugünümüz ise, Kürdistan işçi sınıfı. Niceliğimiz (sayımız) bir milyon... Bir okadar da özgür emek ordumuz var. K. Kürdistan'daki çalışabilir nüfusun yarısı demek bu.

Çarpık, gecikmeli, dış kaynaklı vb. ama, K. Kürdistan'da kapitalizm egemen üretim biçimi. Kapitalizme özgü sınıfsal, toplumsal ve siyasal ilişki ve çelişkiler yaşamın belirleyicileri. Her sınıflı toplumda olduğu gibi bizde de politika, sınıf çıkarlarını savunanın adı. Aracı ise parti.

Burjuvazi ve küçük burjuvazi var; onların sınıf çıkarlarını savunan partileri ve temsilcileri de var. Aynı gerçeklik Kürdistan işçi sınıfı için de geçerli. Kürdistan'ın burjuva libarelleri, demokratları, küçük burjuva akımları olduğu gibi komünistleri de olacaktır. Sömürge koşulları nedeniyle, tüm bu sınıfsal ve siyasal güçler arasında ayırım çizgilerinin

netleşmesi tarihsel olarak gecikmiş durumda. Bu gecikmenin nedenleri nesnelidir.

K. Kürdistan'ın sosyo-ekonomik gelişim tarihinden haberdar olan herkes bilir ki, bırakalım bilimsel sosyalizmin iktidar olduğu tarihleri, 40-50 yıl öncesine kadar K. Kürdistan'da modern sanayi yok denecek kadar azdı. Lonca sistemini çok fazla aşamamış atöyeleri ve küçük işletmeleri dahi (Keban simli kurşun işletmesi ve Ergani Bakır yatakları gibi kimi örnekler hariç) yoktur. 1930'ların ortalarından günümüze kadar gelen, o da Kürdistan'ın kaynaklarıyla doğru orantılı olmayan bir sanayileşme ve kapitalistleşme süreci vardır. Bu sürecin yarattığı işçi yoğunluğu ise uzun süre kendiliğindenci süreci aşamamıştır. 1970'lerden sonra bilinçli işçi sınıfı hareketlerine rastlanır.

Düşünsel bakımdan da durum benzerlik gösterir. Kendi ana dilinde okuyup yazamamak, yani dilin ve ulusal kimliğin yasaklanıp eritmeye çalışılması Kürt ulusuna pahalya malolmuştur. Sosyalist aydınının yetişmesi, sosyalist düşüncenin sınıfla bütünleşmesi,

dolayısıyla ulusal ve sınıfsal hareketin ve mücadelenin kaynaşması gecikmiştir.

Son beş paragrafta özetlediğimiz gerçeklikler. KKP'nin doğuşuyla yakından ilintilidir. KKP 1982 yılında kuruldu. Avrupa ülkeleri biryana. Kürdistan'ın komşusu olan ülkeler komünist partilerinin doğuşuna göre bile bu tarih oldukça geç bir tarihtir. Bu gecikmenin nedenleri ise yukarıda özetlediklerimizdir.

1982'nin Şubat sonu, Mart başı günlerine rastlayan birinci kongrede KKP'nin kuruluş kararı alındı. Kongre, kuruluş tarihini 21 Mart olarak kabul etti. Mart 1982'ye gelişin eskisi de var elbet. O da 1960'ların TIP'ine, 1970'lerin THKO'suna ve 1970'li yılların devrimci gelişim yıllarının içinden çıkan komünistlere dayanır. 1965 seçimlerinde TIP'in elde ettiği başarıdan korkan burjuvazi TIP'e saldırılarını yoğunlaştırır. Bu saldırılar karşısında TIP'in parlamenter mücadeleye sarılma anlayışı ilegenç kadroların dünya görüşü arasında çıkan tartışma, TIP'ten kopuşlara yolaçar. TIP'de Türkler ve Kürtler birlikte yeraldıkları gibi, ayrışan gruplar

içerisinde de Türkler ve Kürtler birliktedirler. Ayrı-
şan gruplardan birisi kendisini 1970'de THKO
(Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) olarak adlandırır.
1971 12 Mart yenilgisinin ardından 1975'de THKO
iç ayrışma yaşar. THKO-MB bu ayrışmanın sonuç-
larından biridir. THKO'nun kitlesel tabana sahip ol-
duğu Antep, Adıyaman ve Malatya'da taraftarların
tümüne yakını THKO-MB'nden yana tutum alır.
Yani, Kürtlerin ağırlıkta olduğu bir örgüt olarak doğ-
ğar THKO-MB. Bu hareket, 1980'e kadar sürdür-
düğü ideolojik, politik ve örgütsel mücadeleleri so-
nucu, bir yandan Türkiye metropollerinde
örgütlenir ve Kürt ağırlıklı kadrosal yapısını denge-
lerken, diğer yandan da hem Kürt kökenli bağım-
sız gruplarla birleşir, hem de örgütlenmesini Kür-
distan'ın iç kesimlerine kaydırır.

Kadrosal düzeyde birleşik örgütsel bir yapı
olan THKO-MB, ulusal sorunun çözüm şekli üzeri-
ne teorikve örgütsel açıklamalar getirmeye çalış-
şır.

THKO-MB'ne göre: Kürdistan parçalanmış ve
dört devlet tarafından her parçası ilhak edilmiştir.
Kürt ulusu ezilen bir ulustur. kendi kaderini tayin
etme hakkı vardır. Karşı devrim gücü Türk ve Kürt
işçi ve mekçileri için tektir; bu TC'dir. İki ülke paza-
rı bütündür. Ekonomik entegrasyon sağlamıştır.
Birleşik iktidar hedefi esastır. Birlikte örgütelenmek
gerekir. Birliktelik, Türkiye ve Kürdistan komünist
partilerinin birliğine dayanmalıdır.

Bu tezlerin doğruluğu-yanlışlığı yazımızın konu-
su değil. Fakat, örgütlenmenin seyri düşüncede
öngödüldüğü gibi yürümez. 1980'de TKEP (Türki-
ye Komünist Emek Partisi) birleşik parti olarak ku-
rulur. KKP birleşikliğin diğer yanı olarak ortada
bulunmamaktadır. TKEP MK, Kongreden aldığı
yetkiyle bir alt merkez olarak KÖÖ (Kürdistan
Özerk Örgütü)nü atama yoluyla kurar. Coğrafik
olarak Kürdistan'daki tüm örgütlerin yönetimi
KÖÖ'ye devredilir. KÖÖ MK bir alt program
(TKEP programına göre alt program) hazırlar.
1982'ye kadar TKEP MK'nin alt organı olarak çalış-
şır.

1981 ve 1982 yılları boyunca sürdürülen çok
yönlü tartışmalarda KÖÖ'nün partileşmesi konu-
sunda KÖÖ merkezi ve tabanında görüş birliği
sağlanır. Programatik görüşlerde de genel bir birlik
vardır. Fakat, tüzüksel yapı ve örgütsel işleyiş ko-
nularında netlik sağlanamaz. KKP Kongresinin
TKEP kongresinin, KKP MK'nin TKEP MK'nin bir
alt organı olması-yada olmaması en çok tartışılan
konular olur. Netlik sağlanamaz. Ara çözümlerle
sorun sürece bırakılır. Çünkü, Mart 1982'de ve
Elazığ şehir merkezinde toplanan KÖÖ 1. Kongre-
si, yeni KKP kuruluş kongresi de tartışmalı konu-

larla ilgili net sonuçlar üretmez.

Aynı şekilde, TKEP II. Kongresi de Tüzüksel
sorunlarda KKP'lileri tatmin eden çözümlere ula-
şamaz. Tersine, TKEP II. kongresinde Partinin adı
KKEP (K. Komünist Emek Partisi) olarak değiştiril-
rir. Hatta, KKP'nin kuruluşu çok az bir oy farkıyla
onaylanır. Kürdistan Hak Cephesi konusunda
uzun ve sert tartışmalar olur.

TKEP II. Kongresi ortamı, aslında tüzük soru-
nuna bir çözüm bulmayı KKP'lilere dayatan bir
özellige sahipti. Ama, KKP'lilerde hakim olan düş-
ünce, (o gün için) birleşik örgütlenme ve birleşik
iktidardır. Çözumsuzlük bir yanıyla bu ikilemde
yatmaktadır.

KKP (KKEP) II. Kongresi (1985 İstanbul) gün-
deminde konu ağırlıklı yer tutar. Partinin adı yeni-
den KKP olarak değiştirilir. Birleşik örgütlenme
esas olmak üzere eski tüzük yapısına göre daha
ileri çözümler üretilir. Ancak, TKEP III. Kongresi
tamamlanamadığından konu çözümlenmeden
kalır.

1986'da KKP ağır bir polis darbesi alır. Merke-
zi ve bölgesel yapısı önemli ölçüde darbe yer ve
kadrolar tutuklanır. Tüzüksel yapı tartışmaları dur-
maz. İçerde ve dışarıda konu tartışılır. Bu tartışma-
ların yarattığı ortam içerisinde ve esas olarak Tü-
zük kongresi denebilecek III. Kongre 1990'da
toplanır. Ve şu konularda net sonuçlara ulaşır.

1- KKP bağımsız bir partidir. TKEP'le birleşik
yapıya son verilir. Ayrı Parti Tüzüğü onaylanır. Büt-
ününlük ve oldukça düzeyli bir metin çıkarılır orta-
ya.

2- Hazırlıkların yetersizliği ve konjoktürdeki bel-
lirsizlikler nedeniyle program çalışmaları eksiklidir.
Programın eksikliklerinin giderilmesi IV. Kongreye
bırakılır. Fakat, yakın politik hedef olarak birleşik
iktidar yerine "Bağımsız Kürdistan Halk Cumhuri-
yeti" belirlenir.

TKEP, KKP'nin bağımsız parti ve bağımsız ikti-
dar kararlarını "saygıyla" karşıladığını Kongresinde
karar düzeyinde ifade eder. Sonuçta, alışılmışın
dışında kavgasız-gürültüsüz 20 yıllık ortak tarih
noktalanır. Kararların alınması kadar ayrışmanın
pratiği kolay olmadıysa da, çok ciddi sorunların
çıkacağı da söylenemez. Yaşanan kimi olumsuz pra-
tikler ise ayrışma sürecinin doğasından ve
TKEP'in düşünsel hazırlığının yetersizliğinden kay-
naklanmıştır.

1990'la birlikte artık iki parti, (KKP ve TKEP)
iki kardeş partidir. Bunu aşan her görüş ve düşün-
ce bizim gerçekliğimize aykırıdır. Ya bilgi yetersiz-
liğinden yada öznel niyetlerden dolayı KKP'nin
geldiği düzey doğru değerlendirilmeyordur. ●

KAPİTALİZMİN ALTERNATİFİ SOSYALİZMDİR

DYP-SHP koalisyonu büyük umutlarla kuruldu. Öyle ki, hem sermayenin, hem de çalışan emekçi yığınların umudu oldu. Burjuvazinin ciddi beklentileri vardı. Çünkü, TC tarihinde 1946'dan bu yana ilk kez görünürdeki iktidar olan sivil hükümet ile gerçek iktidar olan ordu, polis ve üst bürokrasi arasında DYP-SHP koalisyonu aracılığıyla bir uyum sağlanmıştı. Gerçek iktidarı oluşturan ordu, polis, üst bürokrasi, sivil hükümetin yönelişlerini engellemeyecek ya da bir kez daha kışına tekme vurup düşürmeyecek, tersinden de sivil hükümet, bu güçlerin isteklerine cevap verecekti.

SHP, özellikle DYP işçi-emekçi yığınların gözlemini kamaştırılan umut dolu vaatlerle seçime girdiler. Türkiye'de politik lider olarak, kapitalizmin, tüm gericiğin, köhnemişliğin adeta simgesi haline gelen S. Demirel, çok çalıştı, bolca vaatlerde bulundu. Öyle ki her mingde 20 dakikasını yığınlara "demokrasi" vermeye ayırıyordu. Kendisinin nasıl da "gerçek demokrat" olduğunu, değiştiğini, insan hakları ve demokrasi üzerine çektiği nutuklarla yığınlara ısrarla anlatmaya çabalıyordu.

Koalisyon hükümeti protokolünde "sanayileşme, hızlı kalkınma, refah toplumu, adaletli vergi, herkese iş kapısı, enflasyonunu düşürülmesi, bölgelerarası gelişmişlik farklarının giderilmesi vb..." ekonomik, sosyal vaatlerle yığınlara umut dağıtıyordu. Politik olarak da "demokratikleşme paketi" ile bunları tamamlıyordu. Tüm bunlar vaatler olarak güzeldi ve yığınları cezbediyordu. Ve önemli, bu gerici burjuva koalisyonun vaatlerinin boş çıkacağını, hiçbir temel sorunu çözemediğini ısrarla belirten, kapsamlı politik propaganda ile yığınları bilinçlendiren devrimci-sosyalist alternatifin oluşmadığı koşullarda koalisyonun vaatleri çalışan yığınlar üzerinde daha da etkili oluyordu.

Koalisyon hükümetinin bu vaatleri, "Kürt realitesinin" tanınması ve Kürt sorununda "reform" vaatleri ile de birleşince, Kürdistan'da da yığınlardan ciddi destek buldu. 12 Eylül faşist darbesi ve devamı olan ANAP'ın 8 yıllık iktidarından adeta bunalan yığınlar, meydanları "Kurtar bizi baba" diye doldurdular.

- Koalisyon hükümetinin iktidar oluşunun üzerinden 1 yıl geçti. Fakat vaatleri doğrultusunda tek bir olumlu adım atabilmiş değiller. Hükümet bu kısa sürede yığınların nezdinde inandırıcılığını yitirmeye başladı. Hükümet (Bakanlar Kurulu) adeta sorunla-

rın altında bunalmaya başladı, iç çelişkileri boy verdi. Demirel'in bitmez-tükenmez demogojisine karşın, E. İnönü, 14.10.1992 tarihli gazetelerde manşet olan demecinde "enflasyonu çözemedik, bütçe açığını kapatamadık, bcrçlar artmaya devam etti" vb. diyerek bir nevi samimi itirafda bulundu.

- Koalisyon hükümeti, enflasyonu 1992 sonu itibarıyla % 42'ye (sonra bunu % 52'ye çıkardılar) düşüreceğiz. Uzun vadede ise % 10'na indireceğiz dedi. Fakat DİE'nün resmi beyanlarıyla bile enflasyon % 65 olarak açıklandı. Ki gerçek oran % 70'den aşağı değil.

- Bütçe açığına ilişkin hükümet hedefi 32 trilyon olarak açıklanmıştı. Fakat gerçekte bütçe açığının 60 trilyondan aşağı olmayacağı üzerinde herkes hem fikir.

- TL'nin değer kaybının azaltılacağı ve doların yıl sonu itibarıyla 7600'ü aşmayacağı hedefi şimdiden aşıldı. Yıl sonunda 1 doların 9000 TL'na ulaşacağı görüldü.

- İşsizlik, 'azaltılacağı' hedefinin tersine çık gibi büyüyor. Her yıl yeni doğan 500.000 insana iş alanı yaratacak imkanlara sahip değildir Türkiye kapitalizmi. Bir yandan artan nüfusla, bir yandan kırdan kete göçle, diğer yandan toplu işten atılmalarla işsizlik korkunç rakamlara ulaşıyor.

- İhracat-ithalat hedefleri tutturulamadı.

- "Adaletli vergi sistemi"ni getirecek olan vergi reformunu gerçekleştirerek bir yana, tersine vergi kaçırılması TC tarihinde bu hükümetle görülmemiş boyutlara ulaştı. Burjuva basının ve kimi milletvekillerinin "vergi kaçırıcı işverenler açıklansın" yönündeki ısrarlı kampanyalarına rağmen hükümet de ısrarla vergi kaçırıcılarını adını açıklamayacağını belirtti. Çünkü, trilyonları kaçırıcıların başında S. Demirel'in sağ kolu Bakan Cavit Çağlar vb... bulunuyordu.

- "Kalkınmada öncelikle iller" politikasıyla bölgeler arası farklılıkları giderme hedefinde de tersine gelişmeler yaşanıyor. Türkiye ile Kürdistan arasındaki gelişme düzeyi farkının derinleşmesi devam etti. Bununla da kalmadı, Türkiye'nin sınırları içerisindeki bölgelerarası farklılıklar da derinleşti ve patlama noktasına gelindi. Sinop, Kastamonu bunun ilk örnekleridir.

Ne şimdiki koalisyon hükümeti ne de gelecekteki bir başka burjuva hükümeti, TC devletinin ekonomik, sosyal sorunlarını çözemezler. Kapitalizmin

sınırları içerisinde temel sorunlardan hiçbirisine çözüm getiremezler. Çünkü, Türkiye'de kapitalizm daha doğarken, dünya kapitalist gelişim trenini kaçırmıştı. Çarpık ve bağımlı doğdu, büyüdü. Türkiye'de daha halen "ağır sanayi kurma" tartışmaları sürdürülürken; ABD, Japonya ve Almanya başta gelmek üzere gelişmiş emperyalist kapitalist ülkeler, kapitalizmin sonunu daha da yakınlaştıracak olan yönelişlere girdiler. Ağır sanayi olarak bilinen dev demir-çelik tesisleri, yüzbinlerce işçinin istihdam edildiği kömüre dayalı enerjiyi, yoğun el emeğine dayalı ve 100 binlerce işçinin istihdam edildiği dev tesisleri barındıran ağır sanayi aşılımaya çalışılıyor. Bunun yerine, teknik kapasitesi çok yüksek robotların kullanıldığı ve insan gücünün olabildiğince yoğunlaştığı "küçük" işletmelere yöneliniyor. Ağır sanayi olarak bilinen işletmeleri (şimdilik geçici olarak) hem ucuz el emeği hem de çevre kirliliğinin azaltılması vb. nedenlerle Türkiye vb. gibi orta düzeyde gelişmiş kapitalist ülkelere kaydırmaya çalışıyorlar. Şimdilik diyoruz çünkü, uzun vadede Türkiye gibi ülkelerde de emperyalist-kapitalist ülkelere paralel olarak ağır sanayi olarak bilinen işletmelerin aşılması çarpıkta olsa dayatılacaktır. Türkiye'de şimdiden dev kömür işletmeleri, kömürün hem enerji, hem yakıt olarak giderek azalan bir yer işgal etmesiyle önemini yitiriyor. İngiltere'de 1947'de 715.000 işçiyi istihdam eden kömür ocaklarında şimdi 50.000 civarında işçi çalışıyor. Önümüzdeki yıl bu sayının 30 bine indirilmesi hedeflenmiş. Çünkü kömür ocakları peşpeşe kapatılıyor.

Türkiye kapitalizmi, ağır sanayiye batıya bağımlı, çarpık ve yarım yamalak da olsa yaşamadan önümüzdeki süreçte yine batının peşinde, ona bağımlı olarak ağır sanayiye aşmaya zorlanacaktır. Kısacası, Türkiye kapitalizmi ne dün ne de bugün esas olarak iç dinamiğine bağlı gelişmemiştir: İşte, Türkiye kapitalizminin, hangi burjuva hükümet gelirse gelsin çözemeyeceği yapısal sorunların temel nedenlerinden biri budur. Yukarıda belirttiğimiz, enflasyon, işsizlik, bütçe açığı gibi temel sorunların çözümlenememesi, dış borçların 60 milyar doları aşması, iç borçların katlanarak büyümesi, iç ve dış borçların ancak yeniden borçlanmayla ödenebilmesinin asıl nedeni yine bu temel yapısındadır.

Bu tablonun, öncelikle Kürdistan'da olmak üzere,

işçi-emekçi yığınların günlük yaşamlarındaki yansımaları olarak, yoksulluk, işsizlik, intiharlar, fuhuş, işportacılık vb. gibi sonuçların boyutlarını herkes yaşayarak görmektedir. Buna rağmen S.Demirel halen meydanlarda "benim köylümün, işçimin, memurumun., yetim ve emeklimin... karnı tok, sırtı pek olacaktır" diyebiliyorsa; bunda, kapitalist sistemin ve onun iktidarlarının tüm kirli çamaşırlarını yaygın ve süregen olarak yığınlara tehir edecek, yığınları bilinçlendirip-örgütleyecek iktidara alternatif hale getirecek olan komünist hareketin ne Türkiye'de ne de K.Kürdistan'da kendi boşluğu-nu dolduramamasının ciddi payı bulunmaktadır.

Sinopluların Ağlamaya, İktidara Kızmaya Hakları Yoktur!

Sinoplular (daha doğrusu tüm seçmenler) 20 Ekim 1991 genel seçimlerinde, şu veya bu burjuva partisine oy vermekten çok öteye, bir başka şeye oy verdiler. Oylar esas DYP, SHP, ANAP'a değil, liberal kapitalizme, kapitalizmin serbest piyasacı işleyişine verildi. Çünkü burjuva düzen partileri, uluslararası gelişmelerin de etkisiyle adeta hep bir ağızdan "Serbest piyasacı işleyiş esas alacağız, KİT'leri özelleştireceğiz, ya da kapatacağız, devleti

ekonomik-sosyal yaşamda küçülteceğiz, sosyal sigorta kurumunu özelleştireceğiz" vb... dediler. Bunların günlük yaşamdaki anlamları şuydu: İşsizlik artacak, devletin sosyal yardımı azaltılacak, devlet zordaki büyük özel teğellerin dışında kimseye yardım elini uzatmayacak; büyük sermayenin dışında "gemisini kurtaran kaptan" olacaktı. Sinoplu'da diğer tüm seçmenler de, işte bunları yapacağız diyen partilere oy verdiler. DYP-SHP değil de bir başka burjuva partisi iktidar olsaydı yine aynı şeyler yapılacak, seçmen kitlesi (bu arada Sinoplu) aynı sonuçlarla karşı karşıya kalacaktı.

Sinoplu, "baba" dediklerini yapıyor diye ağlıyor; burjuvazi ise, hükümeti KİT'leri özelleştirmede, devleti ekonomik-sosyal yaşamda küçültmede (yani bu dev KİT'leri bize bedava devrederek özelleştirmede) yeterince cesaretili adımlar atmıyor diye eleştiriyor.

Bilindiği gibi, Sinop'ta Balıksan, Sökse, Sinop Cam'ın kapatılması, Töbank'ın batırılması, diğer

banka şubelerinin ilden çekilmesi ve son olarak ABD üssünün kapatılmasıyla... ekonomik-sosyal yaşam adeta durdu. Buna tepki olarak 10 bin civarında Sinoplu miting düzenleyerek hükümeti protesto ettiler. "Kurtar bizi devlet baba" dediler. Sinoplu, devleti ekonomik, sosyal yaşamda küçülteceğim diyenlere oy verdiğinin bilincinde değil. Sinoplu (tüm seçmenler) iktidar partilerine oy verdiklerinden dolayı pişman olup, bir başka burjuva seçenek aramakla sorunu çözmüş olamaz. İktidar partilerine yaptıklarından dolayı kızmaya hakları yok. Sinoplu ve tüm seçmenler geçmişten ders çıkartmalı, şu veya bu burjuva partisine ve onun liderine kızmak ve yerine bir başka burjuva partiye yönelmek gibi ayrıntılarla uğraşmamalı. Bütün burjuva partilerin üzerinde hem fikir oldukları, kapitalist sisteme ve onun revaçta görünen serbest piyasacı yapısına karşı tavır almalı. Sinoplunun kurtuluşu kapitalizm çerçevesinde mümkün değildir.

Politik Kriz Derinleşiyor.

Tüm TC iktidarları gibi mevcut hükümet de Kemalist askerlerin 1923'te kurdukları, şoven-ırkçı ve gerici devlet yapısının bir adım ilerisine gitmek istemiyor ve bu temel nedenle ciddi hiçbir politik soruna çözüm getiremiyorlar. Bu gidişle getiremezler de.

Mevcut TC devletinin yapısını, M. Altan çok net olarak şöyle belirtiyor:

"1923'te Kemalizm vatandaşların nasıl düşüneceğine karar vermiştir.

"Kıyafet kanunu getirerek, nasıl giyineceğini belirtmiştir.

"İthalat yasakları ile de ne yiyeceğini kararlaştırmıştır. Böylece vatandaşları hiçbir alanda özgür bırakmayan, onları resmi vatandaş yapan anti-demokratik bir devlet yapısı doğmuştur." (Sabah Gazetesi, Eylül 1992).

Dün oluşturulan ve toplumu tam bir askeri kışla disiplini ile zaptü-rapt altında tutmayı esas alan bu gerici devlet yapısı temel hatlarıyla korunduğu için; yıllardır "düşünce özgürlüğü var" denilir, ama TC devletinin resmi ideolojisini (Kemalizmi) savunmayı eleştirenler, vatan haini ilan edilir, hapse atılır. Kıyafet yasağı bugün de yürürlükte. Askerlerin kurduğu 1923 cumhuriyetinde aşılacak tek şey, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda ithalat yasaklarının kısmen kaldırılmasıdır.

TC devletinin politik krizini derinleştiren en temel politik olgu, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesidir. TC, kuruluşundan bu yana, Kürt sorununa siyasi çözüm bulmaya yanaşmamış, her defasında sorun as-

keri çözüme, dolayısıyla orduya havale edilmiştir.

Mevcut hükümet de başlangıçta "Kürt realitesinin kabul"u, "şefatle yaklaşım", "reform" vaatleriyle yola çıkmıştır. Fakat gerçekte 12 Eylül faşizmini ve ANAP iktidarını aratırçasına Kürt halkı üzerinde baskı ve terörü yoğunlaştırmıştır. Koalisyon hükümeti Kürt ulusal sorununda tamamıyla çözümsüzdür, açmazdadır ve hiçbir çözüm perspektifine sahip değildir. Milliyet yazarı (MİT'in ve generallerin sözcüsü demek daha doğru) Yalçın Doğan bile "Güneydoğu ne yazık ki askeri çözüme bırakılmış, almış başını gidiyor. Eğer çözecekse, en azından askeri çözüm sonrasında ne olacağına dair hükümete herhangi bir siyasal arayışın izlerini görmek de mümkün değildir." (Milliyet Gazetesi) demektedir. Hükümetin Kürt ulusal sorunundaki açmazının, perspektifsizliğinin açık beyanıdır bu.

Kürt ulusal sorununda hükümet tamamıyla devre dışıdır. Sorun TC'nin gerçek sahipleri olan ordu, polis ve MİT'e havale edilmiştir. Hükümet bu güçlerin yalnızca politik sözcüsüdür. Bundandır ki, Kürdistan'a ordunun vurucu gücü taşınmıştır. Botan başta olmak üzere her gün bir kaç yurtseverdevrimci, politikacı, yazar ve sıradan vatandaş kontrgerilla olarak nam salan Özel Harp Dairesince sokak ortasında katledilmektedir. Kitlesel katliamlar yapılmakta, peşpeşe provakasyonlar düzenlenmektedir... Terör, baskı ve katliamlar öylesine yoğunlaştı ve bunların devletin gizli vurucu güçleri tarafından yapıldığı öylesine derinleşti ki; TC devletinin her dönem "bölünmez birliğinin" ve de bekasının yeminli savunucusu olan Oktay EKŞİ bile isyan ederek açıkça protesto etti. Hatta "Genel Kurmay Başkanlığınca " Aralık 1990 günü Ankara'da gazetecilere verilen brifingde Kontrgerilla yahut Özel Harp Dairesi diye bilinen gizli kuvvetin halen Güneydoğu Anadolu'da faal olduğuna ilişkin bilgiyi dikkate alarak aksi ispat edilinceye kadar Musa Anter'i de devletin o menhus gizli gücünün öldürdüğüne inanmaktan kendimizi alamıyoruz." demek zorunda kaldı ve Başbakanı protesto telgrafı çekti. Bu, devletin Kürdistan'daki terör ve katliamların baş sorumlusu olduğunun açık beyanıdır. Kürt ulusal sorunu giderek burjuvazinin iç çelişkilerini de derinleştiren faktörlerden önemlisi haline geliyor. Bir yandan sorunun zorla, sopyayla çözümeceğini söyleyen kesimler yavaş yavaş ortaya çıkıyor, diğer yandan "TC'nin bölünmez birliği" etrafında faşist ve ırkçı-şoven bir politikada birleşip askeri çözümde ısrar edenler ordu ve polisle yol almaya çalışıyorlar.

TC devletinin kuruluş yapısından dolayı askerler kendilerini hep gerçek iktidar, devletin asıl sa-

hipleri; sivil iktidarları ise, hep güvenilirmez, geçici odaklar olarak görmüşlerdir. Ordunun 3 defa parlamentoyu kapatması ve TC kurulduğundan bu yana tüm anayasaların askerler tarafından yapılması ve askerler tarafından değiştirilmesi de bunu açıkça kanıtlıyor. Şu an TC'nin "ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" Kürdistan'da tehlikeye girmiştir. Tehlikeyi bertaraf etmek için de devletin asıl sahibi ordu iş başındadır.

TC devletinin bu yapısından ki, ne geçmiş hükümetler ne de şimdiki koalisyon hükümeti hiçbir ciddi politik sorunu çözmemiştir. "Demokratikleşme planı" bir türlü Meclise getirilemiyor. "Karakollar şeffaflaşacak" denildi ama tersi bir gelişimle, karakollar daha da karardı. İşkencede ölümler, kaybollar daha da yoğunlaştı. "Adli reform" yapılacak denildi, deniliyor, fiiliyatta tersi oluyor. Basın üzerinde baskılar artıyor, cezaevlerinde siyasi tutukluların yaşam koşulları daha da ağırlaşıyor.

Ekonomik ve özellikle politik sorunların toplamı, TC devletinin temel dengelerini zorluyor. Burjuvazinin iç çelişkilerini derinleştiriyor. Burjuva partiler parçalanıyor, küçülüyor. Ve böylelikle, TC tarihinde ilk kez bir şey uç vermeye başladı: "İl. Cumhuriyet" adı altında belli bir çevrenin dile getirdiği, burjuva demokratik bir devlet yapısı isteğiyle birlikte yeni bir askeri darbeye karşı tavır alış. Komünistler, devrimciler, yurtsever hareket güçlü bir alternatif oluşturabilir ise, burjuvazinin bu çelişkisi derinleştirilip, yararlanılabilir.

Şu an kurulu bulunan bütün burjuva partileri, sorunlarla yüküldür. Hepsini bir hatta birden fazla yeni partilere gebedirler. Son aylarda peş peşe 6-7 tane yeni burjuva partisi kuruldu, yenileri yolda. Kurulu bulunan burjuva partilerine, emekçi yığınların güvensizliği giderek artıyor. KAMOU tarafından 20 Ekim 1991 seçimlerinin 1.yıl dönümünde yapılan kamuoyu araştırması bu bakımdan ilginç sonuçlar veriyor.

Ankette , katılanların % 31.6'sı "Elim kırılsaydı" diyerek yanlış oy kullandığını belirtiyor. % 34.2'si bundan böyle "Hiçbirine oy vermem" diyerek seçimleri boykot eğilimini sergiliyor. Ciddi bir sosyalist alternatifin bulunmadığı bir ortamda bile burjuva partilerine bu oranda bir güvensizlik oldukça önemlidir.

% 68.4'ü "politikacılar yalancı" diyor. Yıllardır her defasında bol vaatler, fakat pratikte bunların gerçekleşmemesi, burjuva politikacıların yalancı, palavracı tutumlarına yığınlar isyan ediyorlar artık. Bu durumun farkında Mesut Yılmaz, dikkat edilirse, tüm mitinglerinde "Ben yalancı değilim, yerine getirmeyeceğim vaatlerde bulunmadım" diyerek oy

toplamaya çabılıyor.

Türkiye ve K.Kürdistan'ın ekonomik, politik panoraması özetle budur. Biz komünistler bu koşullarda politika üretip, kavgayı sürdürüceğiz.

Öncelikle, uluslararası ve özgülmümüzdeki gelişmeler sonucunda, son yıllarda revaçta görünen ve tüm burjuva partilerinin koro halinde savundukları liberal kapitalizmin savunucuları olarak serbest piyasacılarla aramıza net bir ayırım koymalıyız. Türkiye'de olduğu kadar ülkemizde de kapitalizmin ve onun serbest piyasacılığının alternatifini sosyalizmdir. Bu temel stratejik yöneliştir geri adım atmamalıyız. Üzülerek belirtelim ki, K.Kürdistan'da yıllarca kavga vermiş ve sosyalizmi hedefleyen kimi politik parti ve örgütler, dünyadaki gelişmelerin etkisiyle ideolojik olarak hızla sağa savrulduklar, sosyalizm savunusunu terk ediyorlar, kapitalizmin çerçevesini aşmayan halkçı partiler konumuna dönüştüler veya bu doğrultuda adım atıyorlar.

Şu anki dünya ve ülkemizin siyasal konjoktüründe, kapitalizme karşı sosyalizm alternatifini öne çıkarıp, politik propaganda ve kavgayı bu temel hedefe bağlı yürütmek oldukça zor ve sorunlarla yüküldü olduğun bilincindeyiz. Fakat komünistler olarak stratejik düşünüp öyle davranacaksak, bilimin ve düşüncelerimizin uğruna mücadele edeceksek, ulusal kurtuluşla birlikte toplumsal kurtuluşta da ısrar etmeliyiz.

Materyalist bilim ışığında, düşüncelerimizi uzun, sancılı ve sorunlarla yüküldü bir kavgayla hayata geçirmek için mücadele etmeliyiz. Türkiye'de "sosyalizmin hayal olduğunu, ya da çok uzun bir tarihi geleceğin sorunu olduğu" ve dolayısıyla hemen gerçekleşebilecek düşüncelere, kapitalizmin sınırları içerisinde hemen gerçekleşebilecek hedeflere yönelmek gerektiğini ilk söyleyen H.Kutlu ve ekibi oldu. Hem Türkiye'de hem de K.Kürdistan'da Kutlular'ın yönelişlerine katılanlar oldu/oluyor. Özellikle bunu reddetmeliyiz.

Bununla birlikte, bizler kapitalizme karşı sosyalizm kavgasının hemen bir hamlede ve yarın-öbürkün zafere ulaşamayacağını bilincindeyiz. Kapitalizmin ekonomik-politik bunalımı derinleşiyor, ancak hem tümüyle gelişme olanakları tıkanmış değildir, hem de bütünüyle kendi bunalımının sonucu kendiliğinden yıkılmasını beklememeliyiz. Ne kadar bunalımlı olursa olsun, ciddi bir karşı saldırıya uğramadan, kapitalizm ve onun politik üst yapısı, kendi kendine yıkılmaz. Bu bilinçle, komünistler düşünceleri uğruna, insanlığın biricik kurtuluşu olan sosyalizm uğruna politik mücadeleyi sürdürmeli. Kapitalizme karşı sosyalizm alternatifini her alanda öne çıkartmalıdırlar. ●

KÜRDİSTAN KOMÜNİSTLERİNİN DURUMU VE SİLAHLI MÜCADELE ÜZERİNE

A. Revan

Karmaşık ve zorlu süreçler yaşıyoruz. Dünya-miz, bölgemiz ve ulusumuz da yaşanan hızlı değişimler biz komünistlere büyük görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Bu hızlı değişim ve alt-üst oluşların yaşandığı günümüz dünyasını ve ulusal gerçekliğimizi kavrayıp doğru yorumlamak; her dönemden daha fazla bir sorumluluk bilinciyle davranmamızı zorunlu kılmaktadır. İkel, amatör ve statükocu yaklaşım ve anlayışlarla mevcut süreci doğru ve somut yorumlamamızın artık imkansız olduğu görülmelidir.

Yaşadığımız dünyanın derinliğini kavrayıp, nüfuz edebilmenin bir tek yolu; beyinlerde büyük fırtınalar estirip, beyin hücrelerimizi alabildiğine yeniyi ve değişime açık tutmaktan geçer. Bunun en doğru metoduysa araştırma, sorgulayan, bilimsel düşünene, düşünsel üretimini hayata uyarlamakta karşılaçağı güçlüklerin bedelini ödemekte tereddüt göstermeyen, militan, insiyatifli ve sorumlu bir yaşam tarzı benimsemektir. Sorgulayıcı ve irdeleyici olmayan, sınıfın ve ulusun genel çıkarları yerine kendi basit çıkarlarını öne alan, sorunları devrimci çözüm yöntemlerinde değil de, kendi basit kişisel konum ve kaygılarından hareketle ikircikli ve pasif davranan birey ve yapıların çürümeye mahkum olacakları, sürece devrimci tarzda müdahaleye soluklarının yetmeyeceği açık bir gerçektir.

Kürdistan komünistlerinin bugüne kadar düşünsel anlamda ortaya koyduğu irdeleyici-sorgulayıcı ve üretici performansı yeterli olmamakla birlikte taktire değer bir düzeydedir. Ne var ki, bu aynı zamanda kendi içinde eksiklidir de. Bu sözkonusu olumlu değerlerimizi derinleştirmek, pratik mücadeleyle bütünleştirmek, ideolojik yoğunluğumuzu somut eylem düzeyine sıçratmak gerekiyor. Aksi takdirde, bu olumlu değerlerimizi pratik mücadelede üretme ustalığını, becerisini gösteremediğimizde, olumlu değerlerimizin, yerini konformizme, kaderciliğe, lafazanlığa ve hatta, reformizme bırakma tehlikesini gözardı edemeyiz.

Zira Marksizm bir eylem kılavuzudur. Eyleme geçmeyen veya geçirilmeyen bir düşüncenin hiçbir maddi değer ifade edemeyeceği gibi, tersinden, belirli bir teorik alt yapıya dayalı olmayan pratiğin de hiçbir maddi değer taşımayacağı bilinmektedir. Her iki tarzın da tarihsel süreçte yok olmaya mahkum olduğu, hatta süreçte subjektif anlamda egemen güçlerle aynı eksende kaynaşacağına kaçınılmazlığı da bilinmektedir.

Maden ki Marksizmin eylemimize kılavuzluk ettiğini iddia ediyoruz (ki marksizm teori ve pratiğin

bütünlüğü ve kaynaşmışlığı demektir), yukarıda da belirttiğimiz gibi teorik planda belirli değerlere sahip olmamıza karşın ona denk ve uyumlu pratik aktiviteye acaba sahip miyiz? Her Kürt komünisti kendini ve çerçevede sorgulamak zorundadır. Toplumu sorgularken, kendini sorgulamayı unutmak, toplumsal değişimi öngörürken, kendini değiştirmemek veya değişim eylemini salt söylemde bırakmak bizler açısından olabilecek en büyük has-talık olur.

Günümüz egemenleri emperyalistlerin yaratmak istedikleri Yeni Dünya Düzeni çerçevesinde sürekli ve yoğun olarak propaganda ettiği, tekeli kapitalizme teslimiyet ve kayıtsız şartsız itaat anlamı içeren "barış ve yumuşama sürecine girildiği", "sorunların şiddetle değil, uzlaşmayla çözüleceği", "Sınıflar arası yakınlaşmaların başladığı" biçimindeki palavralarla dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar teslim alınmak istenmektedir. Görülen o ki emperyalistlerin bu yoğun propaganda savaşçı güçlü ideolojik birikime sahip olmaya belli unsurlarımızı da belli oranda etkisi altına almış, devrimci çizgiden uzaklaştırarak, tarafsızlaştırmıştır.

Evet, insanlık belki tarihinin en berbat sürecini, en yoğun akıldışıcılığını yaşamakta. Belki de dünya insanlığı, hiçbir zaman bu denli düşünce erezyonuna uğramamış ve bu kadar ihanet ve teslimiyetle kucak kucağa yaşamamıştır. İnsanlığın tek ve yegane kurtuluşunun sosyalizm olduğunu insanlık hiçbir dönem bu denli unutmamıştır. Konumuzun bu olmayışı nedeniyle, tek cümleyle belirtelim: Dünya yüzeyinde artı-değer varoldukça, sömürü sistemine dayalı bir avuç toprak parçası bulundukça sosyalizm halkların umudu olarak varolmaya devam edecek, kapitalizmin antitezi olan sosyalizm yaşayacaktır.

Asıl insanlık, insanlığın yaşanan bu süreci en az zararlarla atışmasını sağlamaktır. Akıl dışıcılığa karşı bilimi; oportünizme ve reformist uzlaşmacılığa karşı halkların ve sınıfın uzlaşmaz devrimci eylem tarzı, yozlaşma ve kültürsüzlüğe karşı proleteryanın devrimci kültür, sanat, edebiyat vb. zirhiyla donanması halkımız açısından olduğu kadar insanlığın geleceği açısından da hayattır.

Öncelikle bu sorumluluğa toplumun ileri mütezeleri olan devrimci, sosyalist ve komünistlerin sahip olması gerekmektedir. Zira toplumun ileri müfrezesi olma durumu kendiliğinden oluşan veya birilerince sunulan bir lütf olmadığı gibi, devrimci-öncü denmekle devrimci ve öncü olunamayacağı, özünde böylesi misyonların çaba ve mücadeleyle

kazanıldığı, yeterince çaba ve mücadele içerisinde bulunulmadan ne öncü ne de devrimci olunamaya-çağı bilinmelidir.

Bu genel doğrulardan hareketle ülkemiz özgülünde, gelinen sürecin bizlerden neyi talep ettiğini bilince çıkartmak için, politik, stratejik ve örgütsel durumun sentezinin yapıp sonuçlar çıkartılmasının bizim açımızdan yaşamsal bir öneme sahip olduğuna inanıyoruz.

Son 70 Yıllık Dönem ve UKM'sinde Geline Süreçte Çıkartılması Gereken Dersler ve Görevlerimiz

Halkımız, tarihinin en onurlu ve görkemli sürecini yaşıyor. Halkımız tarihi boyunca hiçbir dönem bu denli geniş ve kapsamlı bir ulusal özgürlük mücadelesine kalkışmamış, ulusal dilini ve direniş süreci bu denli derinleşmemiş, özgür uluslar ailesine katılmanın yegane yolu olan ulusal egemenlik hakkına bu denli sahiplik etmemiştir. Bugün halkımız tarihinin en geniş sınıf ve katmanlarını içeren bir ulusal kurtuluş mücadelesini sürdürmektedir.

Ulusal mücadelede yaşanan süreçler yeterince irdelenip derinlemesine kavranmadan, UKM'sinin bugün geldiği düzeyi kavramak mümkün değildir.

Ülkemiz tarihinin son 70 yıllık süreci incelendiğinde çok zorlu ve karmaşık süreçler yaşadığı, aynı zamanda da bugün gelinen düzeyin son 70 yılın en ileri düzeyi olduğu görülecektir. 1940'lara kadar Kuzey Kürdistan'da ırlı ufaklı bir çok ulusal ayaklanmalar gündeme gelmesine rağmen hiçbiri gerekli yaygınlığa ve derinliğe ulaşmamış, UKM'lerin global anlamda yıldızlarının en parlak olduğu, dünya konjoktürünün UKM'sinde en fazla elverişli olduğu döneme tekabül etmesine rağmen sözkonusu ulusal ayaklanmalar bölgesel ve aşiretsel sınırları aşamayıp bastırılmıştır.

Şüphesiz ki ulusal ayaklanmalarımızın bastırılmasında; din, mezhep, aşiret vb. çelişkiler önemli birer faktör olarak rol oynamasına rağmen, esasen ulusal ayaklanmalarımızın başarısız kalmasındaki temel faktör aşiretçi anlayışı aşan ve ulusal sorumluluk bilinciyle donanmış, bilimsel bir politik önderliğe sahip olunamayışında ya da doğru strateji ve taktik politikaların ve devrimci önderliğin yaratılmayışında olduğu açıktır. Daha açık anlamıyla, yanlış önderliklerin hareketin yenilmesinde rol oynadığıdır.

1940'lara kadar ulusal soruna sahip çıkan Kürt ulusal burjuvazisinin 1940'lardan sonra Türk burjuva sınıfıyla entegre oluşuyla birlikte, fiilen ulusal kurtuluş mücadelesinin dışına düşmüştür. Ulusal burjuvazinin işbirlikçiliği tercihinin ardından, ulusal hareketlilikte ciddi bir düşüş ve sessizlik gündeme gelmiştir. Ancak 60'ların sonlarından 80'lere kadar ulusal yarıya tekrardan belirli bir hareketlilik ve aktivitenin gündeme gelmesine rağmen, ne var ki,

bu dönemdeki hareketin bir kesimi küçükburjuva ve genel köylü hareketinin düzeyini aşamamıştır. Kendi devrimci önderliğini yaratmak yerine yıllarca Güney Kürdistan'da sürdürülen feodal ve burjuva önderlikli peşmerge hareketi umut olarak görülmüştür. Bir bakıma Kuzey Kürdistan'ın kurtuluşunun Güney Kürdistan'da yürütülen peşmerge mücadelesine bağlı olduğu biçiminde yaygın bir anlayış egemen olmuş, KDP gibi hareketlerin sekisyonu gibi davranmış ve kendi özgülüne uygun mücadele tarzı ve önderliği yaratamamıştır.

Bu akımların yanısıra bazı siyasi yapıların Marksizm-Leninizmden belirli oranda etkilenmiş olmalarına rağmen, aydın ve öğrenci gençlik hareketinin küçük burjuva reformist düzeyini aşamamış, Marksizm-Leninizmin öngördüğü uzlaşmaz sınıf çizgisi ve proleteryanın eylem ve önderlik tarzını kendi bünyesine sindiremeyerek UKM'sinde ciddi bir varlık gösterememişlerdir.

Kürdistan komünistleriyse ya tek tek bireyler olarak dağıtık kalmış ya da kendi ulusal komünist partilerini yaratma yerine çeşitli Türkiyeliler örgütlerini saflarına dağıtarak ulusal değerlerine yabancılaşıp ulusal kurtuluş mücadelesinde aktif bir rol oynamamış, ulusal kimliğiyle kendini bağımsız olarak yeniden örgütleneye kadar ki süre içerisinde varlığı dahi tartışılmıştır.

12 Eylül faşizmi kapıya gelip dayandığında Kuzey Kürdistan'daki siyasi güçlerin savruk ve dağıtık olması reformist ve uzlaşmacılığa açık bir ideolojik-politik yaklaşıma sahip olmalarından dolayı faşizme direniş gösterilememiş, faşizm, halkımızın tüm değer ve birikimleri üzerine bir karabasan gibi çökmüştür. Daha, 12 Eylül'ün ilk günlerinden başlayan devrimci saflardaki dağılım, yılgınlık ve kaçış darbelerinin halkımız ve devrimci hareketi sindirme ve teslim alma hareketini kolaştırmıştır.

Halkımız açısından tarihinin en karanlık yılları başlamış, darbeler ciddi bir karşı direnişle karşılaşmalarının verdiği cerasetle halkımıza pervasızca saldırmış, tüm ulusal ve toplumsal değerlerimizi talan edilmeye çalışılmış, halkımız meydanlarda kurşunlanmış (bugün daha katmerlisi yapılmakta) sorgusuz-sualsız 10 binlerce insanımız zindanlara tıkararak teslim alınıp köleliğe boyun eğmeye zorlanmış, en ufak bir demokratik örgütlenme ve taleplere karşı olanca vahşetiyle saldırarak tarihin en büyük terörünü estirmiş, böylelikle büyük oranda da Kürt ulusal ve toplumsal potansiyeli sindirilmiştir.

Halkımızın sindiği, ulusal kimliğine dahi sahip çıkmaktan korktuğu, dayatılan kölelik ve aşağılık durumu içine sindirdiği bir dönemde, 14-15 Ağustos 1984 eylemleriyle 12 Eylül köleciliğine ve karanlığına sıkılan ilk silah, teslim alınmış, sindirilmiş, onuru çiğnenmiş halkımıza umut ve cesaret ver-

miştir. Bu süreç artık özgür ve onurlu yaşam için ayağa kalkan halkımızın mücadele tarihinde önemli bir kilometre taşı teşkil etmiştir.

Söz konusu silahlı mücadelenin politik-staretejik örgütsel zaaf ve olumsuzlukları bir yana (konumuz bu değil) 84 Ağustos atılımının ruhu birçoğumuz tarafından kavranamamış, özellikle silahlı mücadelenin ulusal mücadelede yaratacağı etki ve derinlik görülmemiş, mevcut koşullarda silahlı mücadelenin UKM'sindeki önemi ve zorunluluğu kavranamamıştır.

Halkın silahlı mücadeleye dayalı devrimci zoru klasik ve statükocu üstünlük değerlendirmelerle geçiştirilmiştir. Silahlı zora dayalı anlayışların iflas ettiği savunularıyla dikkatler farklı anlayışlar üzerine yoğunlaştırılmıştır. Bazıları daha da ileri giderek devrimci öngörü ve sorumluluhan yoksun çok komit iddialar ileri sürmüştü, 84 atılımının şahsında silahlı zora yönelik karşı kampanyalara girişmiş, "Halktan ve kitlelerden kopuk silahlı mücadele mi?" yoksa "Sınıfın ve kitlelerin devrimci eylemine dayalı sınıf ve kitle stratejisi mi?" gibi teorilerle silahlı mücadeleyi görmek istedikleri gibi yorumlayıp silahlı mücadelenin sınıf ve kitle mücadelesinin her halükarda karşıtıymış gibi birbirinin karşısına konarak saptırılmıştır. Hem de silahlı mücadelenin sınıf ve kitle mücadelesiyle diyalektiksel bağ kurulmuş ve bu bütünlükle birçok zafer kazanılmış, dünyada sayısız örnek bulunmasına rağmen subjektif niyetler temelinde yorumlanmıştır.

Belli bazı unsurlar, Türkiye'de belli dönemlerde THKO/THKPC tarafından sürdürülen ve kısa bir zaman içerisinde bastırılan silahlı mücadele deneyiminden hareket ederek özetle: Silahlı mücadelenin bir oyuncak olmadığı, silahlı mücadeleyle bir yere varılmayacağı, sonunun hüsrarla biteceği iddia edildiği hepimizce hatırlanmaktadır.

Başka unsurlar ise bunun bir dağ savaşı olduğunu, silahlı mücadelenin, özünde düşmanın işine yaradığı, hatta bu savaşı devletin körüklediği, süreçte halkın sineceği ve her halükarda silahlı mücadeleden en fazla Kürt halkının zarar göreceği biçimindeki uzlaşmacı ve teslimiyetçi yaklaşımlarla silahlı mücadeleye karşı olduklarını ortaya koydular.

Daha bir başkalarıda teorik yaklaşım ve çeşitli kararlarla silahlı mücadeleye karşı olmadıklarını, hatta silahlı mücadele görevlerinde geç bile kaldığını vb. söylemelerine karşın bu kararlarının takipçisi olmayıp en ufak bir silahlı görevi dahi yerine getirmeyerek pratik yaşamlarıyla askeri örgütlenme ve silahlı mücadeleyi yeterince ciddiye almadıkları ve önemini bilince çıkarmadıkları görülmüştür.

Özetle 84 Ağustos atılımı ve daha genelde silahlı zor ruhu kavranamamıştır. Çeşitli örnek yaklaşımlarla vurgulamaya çalıştığımız anlayışlar tarafından ve tarafımızdan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde askeri örgütlenme ve silahlı müca-

delenin özümlemediğinin altını çizmeliyiz.

Elbette ki savunduğumuz ülkemizde yürütülen silahlı mücadelelerin bire bir yansıması değildir. Öyle olsaydı, ayrı çaba ve arayışlara girmek anlamsız olurdu. Amacımız, silahlı mücadeleyi proletaryanın bağımsız sınıf çizgisi ve eylem tarzı temelinde yeniden üretmektir. Silahlı zor ögesinin yeterince kavranıp öneminin bilince çıkartılması açısından 84 atılımı ve günümüze değin sürecinin yarattığı gelişmeler devrimci eylemin kavranılmasında önemli bir örnek niteliğindedir.

Tüm zaaf ve eksikliklerine rağmen ülkemizde yürütülen silahlı mücadele Kürdistan açısından muazzam değerler yaratmış, Kürt ulusal sorununu dünya kamuoyunun gündemine sokarak büyük bir meşruluk kazandırmıştır. Hareket, ülkenin dört bir yanına yayılarak artan bir ivmeyle halkımızı topyekün mücadele içerisine çekmeyi başarmıştır.

Dolayısıyla hayat en iyi öğreticidir özdeyişinden hareketle; halkımızın yanlış politik önderliğe, çürümüşlüğe ve pasifizme karşı yaygın ve topyekün kitlesel başkaldırıyla en anlamlı yanıtı verdiği inancındayız.

Buna rağmen halen devekuşu gibi kafasını kuma gömüp Kürdistan ulusal ve toplumsal ayaklanmasının bu aşamaya gelmesini sağlayan "sihirli" formülü görmemekte ve gerekli dersleri çıkarmakta direnen anlayışların tarihin gazabına uğrayacaklarını iddia etmek sanırız kehanette bulunmuş olmayız.

Tarih en iyi öğretici ve yol göstericidir. Ancak hakkıyla tarihsel sorumluluklarımızı yerine getiremediğimizde yine en sert cevabı bize tarih verecektir.

Silahlı Mücadele Üzerine

Komünist partilerin tarihsel içeriği partisi olduğu proletaryayı örgütleyip karşı sınıfın hegemonyasını devrimci yollarla yıkıp yerine proleteryanın egemenliğini tesis etmek olarak özetlenebilir.

Bunun, ülkemizin mevcut sosyo-ekonomik yapısı gereği daha açık ifadesi faşizme, emperyalizme, tekelci kapitalizme ve sömürgecilğe karşı işçi ve yoksul köylülük temel ittifakıyla, kent ve kır küçük burjuvazisi ve ulusal-demokratik güçlerin ulusal demokratik halk cephesini yaratmak ve cephe eliyle ulusal demokratik halk devrimini zaferiyle sosyalizmi kurmak-sonuçta Kürdistanı'ı sınıfsız-sömürsüz komünist bir düzene ulaştırmaktır.

Hiç de kolay olmayan bu karmaşık ve zorlu görevin üstesinden gelmek ise somut durumun somut tahliliyle mümkündür.

Mevcut şartlarımızın gerçekçi ve doğru tahliliyse K.Kürdistan ulusal ve sınıfsal devriminin zora dayalı olacağını, devrimci şiddet uygulamaksızın bu

amaca ulaşamayacağını, Kürt ulusal sorununu reformist yasal statü ve barışçıl yollarla çözülemeyecek kadar yasadışı ve devrimci koşullara sahip olduğunu açık bir şekilde göstermektedir. En genel anlamda devrimci zor: proletarya ve müttetiklerini ulusal-demokratik halk iktidarı ve sosyalizm için egemen güçleri yıpratmak, çözmek ve sonuçta ölümcül darbe vurup egemenliğine son vermek için yürüttüğü çeşitli düzeylerdeki savaşım toplamıdır.

Ancak bu genel doğruların anlam ve içeriği yeterince kristalize edilemezse çeşitli dogmatik yaklaşımlarla sapıtırılacağı da bilinmelidir.

Devrimci zorun sağcı yorumunun, devrimci şiddet söylemini ağızlarından düşürmemekle birlikte, çok rahat egemen sınıfla aynı ekseninde çalışma kıvraklığı ve kitle kuyrukçuluğu özelliğini gösterdiği bilinmektedir.

Tersinden devrimci zorun solcu yorumu ise, devrimci şiddetin salt silahlı mücadele olarak yorumlanıp, sınıf ve kitleden tamamen kopararak terörizm hareketine indirgenmesidir.

Sağcı anlayış zora karşı özünde alabildiğince yumuşak, iradesiz ve uzlaşmacı olması; solcu anlayışın ise silahın yalnız ve tekbaşına herşeye kadir olduğunu savunup silaha tapınma olduğu ve silahın amaç edinildiği; sonuçta her iki anlayışın da ezilen sınıf ve halkların kavgasına hizmet etmek yerine egemen güçlere hizmet ettiği tarihsel olarak kanıtlanmıştır.

Özünde devrimci zor, yürütülen devrimci mücadelenin birbiriyle diyalektik bağı kurulmuş farklı biçimlerinin toplamıdır. Lenin, "Marksizm; hareketin herhangi tek ve belirli savaş biçimine bağlanamamakla sosyalizmin bütün ilkel biçimlerinden ayrılır." diyerek devrimci mücadelenin çeşitliliğine ve zenginliğine vurgu yapmıştır. Ne var ki, çoğu dönem devrimci zorun çeşitliliği ve zenginliği adına devrimci mücadelede silahlı zorun önemi yadsınarak devrimci zorun içini boşaltarak yasal demokratik mücadelenin dar sınırları içerisinde hapsedmek gibi bir zaafa düşülmekte ve asıl devrimci eylem tarzından uzaklaşmaktadır.

Oysa silahlı mücadele ulusal ve sınıfsal mücadelede asli bir mücadele biçimi olmasına karşın, Kürdistan komünistlerinin silahlı mücadele konusunda gerekli çaba içerisinde olmadığı ve bu konuda yeterince duyarlı davranmadığı görülmektedir.

"Halkların hayatı sorunları ancak kuvvetle çözülebilir. Ve zafer, ancak kitlenin silahlı gücüyle ve ayaklanmayla kazanılır. Yoksa şu ya da bu yasal ve barışçıl yolla değil" diyen Lenin'i maalesef yeterince anlamamıza benziyoruz. Bizce Leninizm halen devrimci eylemimize rehber olma özelliğini koruyor. Evet biz komünistlerin önündeki en büyük açmazı mevcut sürece müdahale edememek ve istenilen düzeyde etkide bulunamamaktır. Sürece istenilen

düzeyde müdahale etmenin ve etkide bulunmanın yolu ise; doğru parti önderliği ile güçlü ve yaygın yasadışı komünist parti yaratmak, proletaryanın sınıf mücadelesi ve komünist partinin politik eylemlerle devrimci askeri teoriyi strateji ve taktik yaklaşımları bütünlüklü özümleyebilmek, bunu çağımızın devrimci askeri tekniği ile bütünlüştirebilen silahlı devrimci mücadelelerin her türden eylem ile uyumunu yaratabilen vurucu gücü yüksek ideoloji ve politik düzey ve manevra kabiliyeti geniş bir Leninist parti yaratmaktır. Askeri örgütlenme ve silahlı mücadele dendiğinde çoğu dönem aklımıza katı ve kastlaşmış yapılar gelmektedir. Devrimci askeri örgütlenme ve silahlı mücadelede kuru insan ideolojisi ve tipolojisi yaratmak bizim yöntemimiz olmayacağı gibi, her zaman karşısında olmalıyız. Zaten proletaryanın bilimsel ideolojisi Marksizm-Leninizm kendine rehber edinmiş yapıların darlaşması ve kastlaşması beklenemez. Tersinden bilimsel ideoloji ve militan savaşçılığı şahsında bütünlüştürülmüş kadroların; pratiksiz, uyuşuk kadrolardan üretken ve istikrarlı olduğu bilinmektedir. Sözkonusu bu düzeyi yakalamak tüm Kürt komünistlerinin asli görevidir. Bu görevden geri durmak, gerekli cesur adımları atamamak, karşı karşıya bulunduğumuz açmazlarımızı arttıracak ve bizi içinden çıkılmaz mürkün olmayan sorunlarla yüzyüze getireceği, en önemlisi de tarihsel misyonumuzu tartıştıracakı bilinmelidir.

Son Şırnak ve Çukurca olaylarında da görüldüğü gibi TC, ülkemizde yürüttüğü savaşta sınır tanımıyor. TC, halkımıza karşı topyekün bir kirli savaş yürütmektedir. Bu ahlak ve hukuk tanımaz savaşa demokratik ve barışçıl yöntemlerle yanıt vermeyiz beklenemez. Hele tarafsızlık ve sessizlik gibi uzlaşmacı yaklaşımlar ise asla bizim yöntemimiz olmaz. Kürt halkının silahlanıp TC'ye karşı topyekün silahlı mücadeleyle yanıt vermesi en tabii ve meşru hakkıdır. TC, halkımıza başka alternatif bırakmamıştır. Bu hakkı kullanmak tarihi görevimizdir.

Halkına ve ideallerine karşı sorumluluk duyan her Kürt insanı bu gerçeği artık açıkça görmeye zorundadır. Uzlaşmacı ve reformist anlayışlarla sömürgeci TC devletine karşı mücadele edilemez, zafer kazanılamaz. Önümüzde yalnızca iki seçenek vardır: Ya teslimiyet, ya da devrimcilik. Bundan başka yol yoktur.

Sonuç olarak Kürt komünistlerinin yılların kavgası ve üretimi sonucunda geldiği bir düzey var. Bu düzey bizlerin ortak üretimi ve birliğimizin temel harcıdır. Tesbit edilen temel kararlarımızı bugün tartışması yerine getirme göreviyle karşı karşıya olduğumuz hatırdan çıkartılmamalıdır. Her Kürt komünistin bu uğurda tarihsel görevlerini yerine getirmesi ve gerekli müdahalelerde bulunması yaşam-sal bir zorunluluktur. ●

MALİ SORUN ve SORUMLULUKLARIMIZ

Parti olarak çözüm bekleyen birçok sorunumuz var. Sorunların bazıları uzun vadede, bazıları orta vadede, bazıları da hemen çözüm bekleyen sorunlar. Çözeceğiz. Çözmek zorundayız. Buna elimiz mahkûm. Ancak, nasıl çözüleceği sorunlaması da önemli. İstisnasız her problemin çözümünde ilk şart problemin bilinmesi, bilince çıkarılmasıdır. Konunun, konuyla ilgili tüm kişi ve kurumlarca da (Parti üye, aday üye, sempatan ve organınca) anlaşılması gerekir.

Bu genel sorunlama, mali sorun için de geçerli. Hem de geriye ertelenemez bir biçimde... Anlatmaya gerek yok ki; kapitalist düzen içerisinde yaşıyor ve onu yıkmak için politik faaliyet sürdürüyoruz. Paranın gerekliliğini anlatmak kadar gereksiz bir şey olamaz. Bu konunun önemini Partililerin bilince çıkarmadığını yazmak üzücü. Gerçeği de teslim etmek gerek. Oysa Parti çalışmalarının aksatılmadan sürdürülebilmesi için, Parti maliyesinin ihtiyaçları karşılayabilmesi gerekir.

Paranın gerekliliğini açıklamak gibi bir gereksizliğe gerçekten ihtiyaç var.

Oldukça zor koşullarda ve oldukça sınırlı olanaklarla siyasi faaliyet sürdürüyoruz. Zor koşulların yanı sıra olanakların sınırlılığı da çalışmaların önünde engel oluyor. Etkinliğimizi kısıtlıyor. Verimi düşürüyor. Bizi azla yetinmek zorunda bırakıyor. İncancımız, bilincimiz, tarihsel haklılığımız ve amaçlarımız için mücadele etmekteki kararlılığımız dışında düşman her bakımdan bizden güçlü. Bu somut koşullar içerisinde az güçle çok iş başarmak zorundayız.

Az güçle çok iş yapabilmek, diğer bir deyimle çözüm bekleyen sorunları çözebilmek için inanç, bilinç, kararlılık, disiplinli bir örgütsel yapı, güçlü irade, yeterle araç-gereç vd.leri gerekli. Bir de para gerekli.

Yemek, içmek, giyinmek, barınmak gibi temel insani ihtiyaçların karşılanabilmesi için paranın gerekliliği üzerinde durmak anlamsız. Bu tür harcamaların Parti maliyesi içindeki payı da oldukça az.

Her düzeyde etkili siyaset yapabilmenin ve dolayısıyla sorumluluklarımızı yerine getirebilmenin olmazsa olmazı: uygun ve yeterli araç-gerece sahip olmaktır. Askeri görevler verilen kadro veya organlara, görevin gerektirdiği araçları da sağlamak zorundasınız. Enformasyonun toplumu üzerinde çok çok etkili olduğu bir çağda yaşıyoruz. Bilgiyi toplamak ve yaymak aslı görevlerimizden. Bunun araçları ise belli: Yazılı, sözlü ve görsel yayınlar... Bu iki örneği tüm çalışma alanları için çoğaltmak mümkün. Fotoğraf makinası olmadan fotoğraf çekilemez. Bu kadar basit.

Nasıl bir düşmanla karşı karşıya olduğumuz biliniyor. İlligal çalışmanın gerekli kıldığı önlemleri almak bir örgütlenme ve alt yapı işi. Ve oldukça masraflı bir çalışma yöntemi. Mekan ve ilişki düzeninden, teknik kapasitesine kadar her santimi harcama yapmayı dayatır. Zamanla yarış ister.

Önemli sorunlardan biri de verimliliği artırmak zorunda oluşumuz. İlligal çalışan her Parti gibi kadro sayımız sınırlı. Kadrolar olağanüstü bir güçle çalışmak ve birden çok iş yapmak zorunda. İnsanların fiziki kapasitesi ise sınırlı. Kapasiteyi artırmanın tek yolu ise çağın teknik düzeyini yakalamaktır.

Bir noktanın altını özel olarak çizelim. Teorik ve politik üretim; örgütlenme, örgütlü yapıyı denetleme ve yönlendirme görevlerinin yerine getirilmesi Parti merkez maliyesinin tam-takır olduğu koşullarda sağlıklı yürümez.

Her şey bir yana, Tüzüğümüzün ilgili maddesi çok açıktır. Parti üye ve aday üyeleri, Partili olmanın gereği olarak, Partiye karşı mali yükümlülük içerisinde dirler. Parti program ve tüzüğünü benimseyip özümsemek, Parti örgütlerinden birinde yer alarak görev ve sorumlulukları üstlenmek Partili olabilmek için ne kadar önemliyse, Partiye karşı mali yükümlülüğü yerine getirmek de o kadar önemlidir. Partili olup olmamakla eşdeğerdedir. Bunun için, profesyonel görevlerde bulunanlar ve aidaat ödeyemeyecek durumda olduğunu yönetim organlarına onaylatmayanlar aylık aidaatlarını düzenli ödemek zorundalar. Aylık gelir düzeni olmayanlar, aidaat ödemeyi kendi gerçekliklerine uygun olarak ödeyebilirler.

Aidaatın miktarı önemli değildir. Önemli olan, görev ve sorumluluğun bilincinde olmaktır. Daha önceki, aylık veya yıllık gelirin yüzde üçü gibi asgari bir oran belirlemesi vardı. O karar kaldırılmış değil. Ancak bu, yüzde bir-iki olmaz demek değildir.

Mali sorumluluğun yerine getirilmesi sadece aidaat ödeme olarak algılanmamalıdır. Partiye teknik araç-gereç sağlamak; istihbari bilgiler toplayıp ilgililere ulaştırmak; bağış toplamak; üretim, ticaret veya hizmet alanlarında projeler üretmek veya olanaklar yaratmak gibi yollarla da görev yerine getirilebilir. Önemli olan, Parti merkez maliyesine nasıl katkıda bulunabilirim diye kafa yormak ve çözüm yolu bulmaktır.

Aidaatların merkez maliyeye katkısı çok çok sınırlıdır. Onun için aidaatların parasal değeri değil, sorumluluğu önemlidir. Sorunun çözümüne katkıda bulunacak olan, yukarıda altı çizili olan alanlarda sonuç alınabilesidir.

Son olarak hatırlatalım ki, bizim Parti geleneğimizde Partililer ve Parti çevresi, Partinin mali yükünü asıl olarak omuzlayan olmuştur. Bu saygın ve sorumlu bir gelenektir. Son yıllarda bu saygın ve sorumlu geleneğe kısmi bozulmalar gözlemlenmekte. Parti merkez maliyesine nasıl katkıda bulunabilirimin yerine, onu, Partili çalışmanın, hatta özel yaşamın mali kaynağı ve sigortası gibi görme hastalığının ipuçlarına rastlanıyor. Hastalığın önlenmesinde ise herkeşe görev düşüyor.

Son söz: İstisnasız hepimiz mali görev ve sorumluluklarla da yükümlüüz. Görev de, sorumluluk da yerine getirilmek zorunda. ●

Kongremiz, gençliğin ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine daha etkin ve örgütlü katılımı için aşağıdaki yönelişleri kararlaştırmıştır.

1 - Kürdistan gençliğinin en ileri kesimleri olan sosyalizm uğruna mücadeleyi benimsemiş gençliğin Komünist Gençlik Örgütü (Komsomol)ün kurulması için:

a) Parti üyesi genç yoldaşlar Komsomol'un alt yapısını örnek üzere buldukları alanlarda çalışmaya yönlendirilecektir.

b) Partiye ideolojik-politik bakımdan bağlı, örgütsel bakımdan bağımsız Kürdistan Genç Komünistler Birliği'nin örgütlenmesi amacıyla merkezi görevleri üstlenecek genç komünistleri, yerel çalışmaların gerekli altyapı oluşturulmasıyla birlikte merkezi örgütlenme için adımları atmaya yönlendirecektir.

2 - Kürdistan komünist gençlerini toparlayacak Komsomol'un üyeleri Kürdistan gençliğinin başta anadilde eğitim hakkı olmak üzere tüm ulusal demokratik hak ve istemleri uğruna yürüttüğü mücadeleye etkin olarak katılacak ve öncülüğü kazanacaklardır. Bu amaçla Komsomol gençliği işçi, köylü, öğrenci gençliğin kitlesel örgütlenmelerine (öğrenci dernekleri, işçi gençlik birlikleri, işsizlikle mücadele dernekleri, kültür dernekleri vb. gibi) özel bir önem verecek, bu örgütlere girip çalışacak ve yenilerini kurmaya öncülük edecektir.

3 - Kürdistan'da devam eden savaşa karşı komünist gençlik etkin bir mücadele yürütecek; ulusal diriliş ve direniş sürecinde hayatın her alanında boyveren Halk Direniş Komitelerinin gençlik kesiminde Ulusal Direniş Gençlik Komiteleri biçiminde örgütlenmesine baş çekecek; Kürdistan'da Ulusal Demokratik Gençlik Cephesi'nin kurulmasına çalışacaktır.

4 - Kürdistan Komünist Gençlik Birliği, Türkiye gençlik hareketiyle Kürdistan gençlik hareketinin; Türkiye komünist gençliği ile Kürdistan komünist gençliğinin birlikte mücadelesi ve dayanışması için çaba gösterecektir. Bunun için gerekli araç ve mekanizmaların yaratılmasına çalışacaktır.